

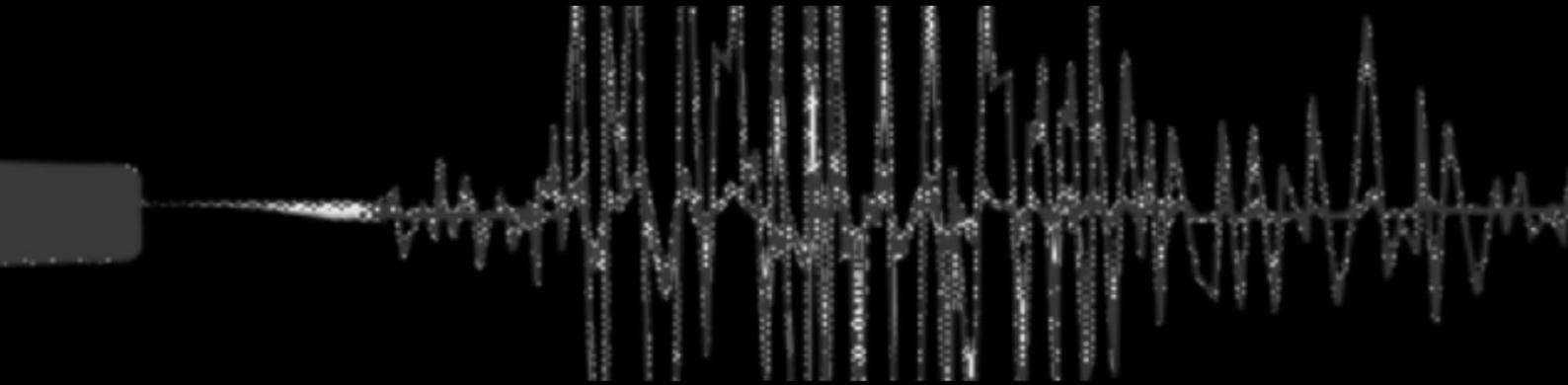
genç fikir ivriz

online kültür sanat edebiyat dergisi

14. sayı
mart 2023

41.70

6 şubat 2023



veysel ıssı - cemal karsavran - oğuzhan gazi okumuş - rıza yılmaz - demirhan atilla
şaban okan ünoğlu - olgun özkan - alejandra c. - safa akçay - meryem tekin - birsen eker
ezgi öz - eylül tuna - ayşegül hezer - ezel amaç - m. baran aslan - yunus emre bal
erkam yıldırım - nazile portakal - ibrahim cemiloğlu - ilker keleş - abdülsamet apaydın
tuğba şahin - h. irfan önder - ediz servan erdiñç - m. şirin aydemir - nesibe şanlıtürk - murat
çakmak - rıdvan yıldız - faik kumru - m. muhlis şepik - heybet akdoğan - hasan elalmış

GENÇ FİKİR İVRİZ DERGİSİ

Dergimizin ana sayfası:

<https://www.gençfikirivriz.wixsite.com/siiredebiyat>

sayı: **14**
mart 2023

sosyal medya hesaplarımız:

(hangisine gitmek istiyorsanız üzerine tıklayabilirsiniz)

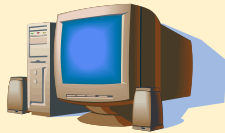
bu sayımızdaki fotoğraf sanatçılarımız:

ayşegül hezer
demirhan atilla
eylül tuna
ezel amaç
m. baran aslan
nazile portakal
nesibe şanlıtürk
şaban okan ünoğlu
tuğba şahin



sosyal medya sorumlularımız:

melda bilgiç
kardelen köse
ilker keleş



**her türlü eseriniz
ve iletişim için:**



**tasarım,
editör & yayın yönetmeni
ilker keleş**

gençfikirivriz@gmail.com

*dergimizde yayımlanan eserlerin telif hakları ve yasal sorumluluklar yazarların kendisine aittir.

editörden

6 şubat 2023

saat: 4.17

son uyku

Kiminin doğum günüydü o gün, kiminin evlilik yıldönümü. Kimi bebeği olacağını öğrendi, kimi oğlunun askerden geleceğini. Bir çift tam o gün evlenmişti. Bir bebek tam o gün doğmuştu. Çocuklar çantalarını ertesi güne hazırlamıştı. Pazar akşamıydı.

Kimileri için sıradandı o gün. Bütün günler gibi. Yemek yenmiş, televizyon izlenmiş, vakti gelince uyumuştur tüm ev. Bazıları uyumuyor, sevgilisinden ayrıldığıнын yasını tutuyordu. Kiminin içine hasret düşmüştü, kiminin içine bir kurt. Nedensiz yere uyuyamayanlar da çoktu o gün.

Ve şairler geceyi deliyordu. Akarken mısralar, gündeğumunu bekliyordu şiirler. Gecenin en derin vakitleriydi. Oysa o gün ne gün doğacaktı, ne mısralar tamamlanacak...

Saat 4.17'yi vurdu. Saat 4.17'de durdu. Durdu tüm kainat, uykudan ölüme geçen binlerce insanı izledi.

Yıkılırken malzemesinden çalınmış binalar, evren o gün insanın insana zalimliğini izledi. Hayalleri, umutları, düşleriyle kopup giderken on binlerce hayat, evren o gün insanın acizliğini izledi. Durdu tüm kainat. Bıraktı yıldızlar dönmeyi bir an. Düşmedi göktaşları. Soluksuz kaldı evren. Bu bir hikaye değildi. Saat 4.17'ydi.

Biz de tam o günlerde yeni sayımızın hazırlığını yapıyor, yayına hazırlıyorduk. Hatta tam 5 Şubat gecesi dizgiyi bitirmiş, yatağıma çekilmiştim. Gün 6'ya kaydı. Saatler bir bir aktı. Gecenin bir vaktinde çalan telefonla irkildim. Annemdi. Bu saatte hayır olmadığını anlamıştım o an. Konya'da olmalarına rağmen onlar da epey hissetmişti. Telefonu kapadım, haberlere daldım. Görüntüler korkunç, şehirler dümdüzdü. Yüzbinlerce insan sosyal medyadan yakınlarının adresini paylaşır yardım istiyordu. Ağzım dilim kenetlenmişti. Bir şeyler yapmak istiyordum, yapamıyordum.

Ben de o saatten sonra, yemekten, içmekten, uyumaktan, oturmaktan utanacaktım ülkemdeki milyonlarca insan gibi. Asla çıkaramayacaktım zihnimden enkazın altından yardım çığlığı atan insanları. Onlar enkaz altındaydı, yardım bekliyordu. Bense sıcak odamdaydım. Oysa yardım göndermek dışında elimden hiçbir şey gelemeyecekti. Bunu ben de biliyordum.

Günler, haftalar geçti. Acı dinmek bir yana, her dakika bine katlandı.

Şubat başında çıkarmayı planladığımız sayımızı felaketi haber alır almaz süresiz ertelemiştik. Haftalar sonra, Mart başında çıkarma kararı aldık. Çünkü biliyoruz ki, bir devrin sanatçıları o dönemde olan olaylara asla sessiz kalamazlar. Döneminde yaşanan olayları, acıları yine en iyi sanatçılar yansıtır. Yüzyıllar sonra insanlar, bugün olmuş bir depremin taze acısını, bir şairin mısralarında, ressamın fırça darbelerinde, yazarın sözcük aralarında bulacaktır.

Ve eğer zihinlerimizde de bir deprem olacaksa şüphesiz bunu sanatçılar ve bilim insanları başlatacaktır.

En içten sevgilerimle...

ilker keleş

karın rengi karaydı

Pencereden sokağı seyrediyordu umut yüklü anne. Bu gece ışıklar daha bir farklı, daha bir fersiz yanıyordu. Düşler ülkesine gitmiş, davetsizce dolanıyor, hiç geriye dönmek istemiyordu. Bir ev alıyordu pembe panjurlu. Küçük çocukları bahçesinde koşuyorlar, uçuyorlardı adeta. Kelebeklerle yarışıyor, kuşlara eşlik ediyorlardı. Hepsi büyüyor, zamanla koca birer adam oluyorlardı düşünde. Fidan ekiyordu bahçesine. Güllerini derip bütün insanlığa dağıtıyordu.

Yorgundu fabrika işçisi adam. Çalışmaktan tükenmiş, ayaklarına kara sular inmiş, kolları yorgunluktan kalkmaz olmuştu. Bütün bunlara rağmen evine ekmek getirmenin verdiği huzurla varmıştı sıcak yuvasına. Gece vardiyasını tamamlamış, koşmuştu onu uyuyor da olsa bekleyenlerine. Bütün yorgunluklarını, tükenmişliklerini gardıroba asmış, huzurla girmişti yatağına. Sabaha bir şeyi kalmaz, dinçleşerek kalkardı.

Heyecanlıydı çocuk. On beş gün süren tatili bitmiş, sabah okula gidecekti. Özlemişti öğretmenini, arkadaşlarını, sınıfını, okulunu. Çantasına umut doldurdu, tıka basa. Sığdıramadıklarını ceplerine tıktırdı. Erkenden koşacaktı okuluna. Bilgiye, ışığa, aydınlığa ulaşmak için. Öğretmeni, arkadaşları daha okulun kapısında karşılayacaklardı onu, gülerek ve özlemle. Kendi küçük olmasına rağmen büyük hayalleri vardı. İleriye, geleceğe dair.

Kar yağıyordu, lapa lapa ve hiç durmayacakmış gibi, şehri tamamen esir almak istercesine. Kar yağıyordu, tamamını bugüne saklamışçasına. Ama bir tuhafılık vardı. Karaydı karın rengi. İçine kan kırmızısı karışmış, katran karası. Siyah yağıyordu bu gece kar.

Gece karanlık, gece ayaz, gece sessizdi. Ağır, kalın bir yorgan tüm şehri hatta tüm ülkeyi örtmüştü. Kurşun kadar ağır, kurşun kadar soğuktu. Boğuyordu kara gece tüm alemini. Bir eli yerde, bir eli gökte olan bir masal devine benziyordu. Sıkıyordu çocukları, kadınları, erkekleri. Çiçekleri, böcekleri, toprağı sıkıyordu: Acıtırcasına, kırarcasına... O kadar sıkı ki, kırıldı ellerinin arasında ne varsa. Saatler 04:17'yi gösteriyordu. Ağaçlar sallanıyor, direkler sallanıyor, evler sallanıyor, hayatlar sallanıyor, alem sallanıyor. Yıkıldı umutlar, yıkıldı hayaller, yıkıldı hayatlar, yıkıldı her şey...

veysel 1ss1

gün sana

fal açtım
bölüştüm sevgiyi
gül yaprağından

seviyor sevmiyor
sayısız....
bana tek geldi çift sana

boş dolu oynadım
boş bana
dolu sana

yazı tura attım
yazı sana
tura bana

mutluluğu sordum aradım
sonsuz..
düş dediler

şeytanla oyun oynadım aldandım
gece bana düştü
gün sana

cemal karsavran

gün

sana

toprak

Topraktan geldik,
Toprađa döneceđiz.
Çirilçiplak doğduk,
Çirilçiplak öleceđiz.

04.12.2021

oğuzhan gazi okumuş

toprak

haykırış

Boşalası meydanlarda sesleniyorum sana
Ey zulüm saçan zalim beyin!
Matematik gibi yağmalı üstüne
Her biri benzer sözcüklerden.
Apaydınlık sözlere kulak ver!
Yoksa bir kursakta eritirim seni,
Yüreğimin ateşine su serper gibi

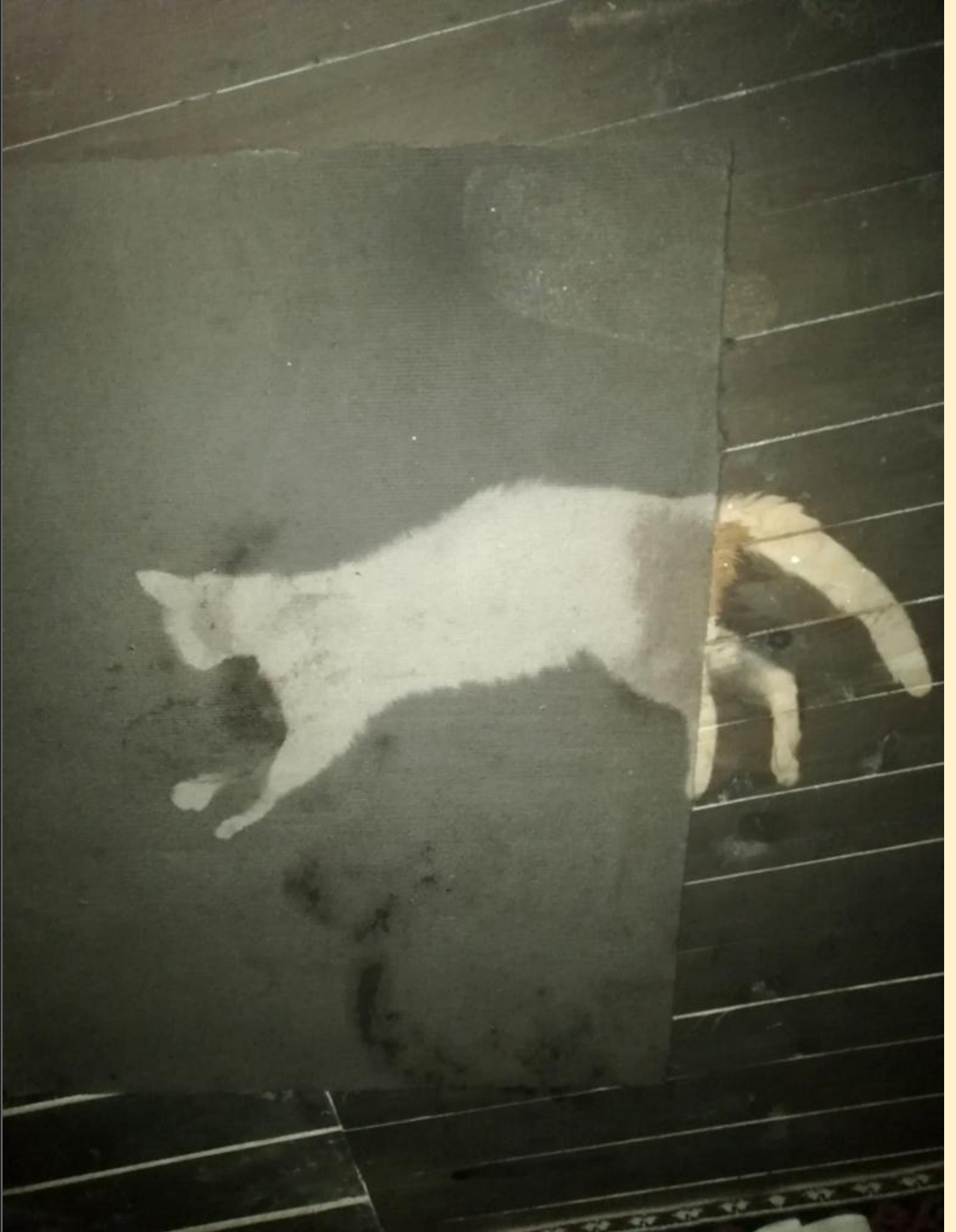
2017

rıza yılmaz

hay
kırış



şaban okan ünoğlu



“yangın dumanında boğularak hayatını kaybeden talihsiz kedinin yerde kalan izi.”

demokrasi neden akıldışıdır?

Sokrates şöyle sorar: “Eğer ki deniz yoluyla bir yolculuk yapmak isteseydin, geminin kontrolünün kimde olacağına nasıl karar verilmesini isterdin? Rastgele ve herhangi bir grup insan tarafından mı, yoksa deniz seyahatleri konusunda deneyimli, bilgili ve eğitilmiş insanlar tarafından mı?”

Günümüzle ilgili sorarsak; kompozisyon, resim, şiir, spor veya şarkı yarışmalarında seçimi yalnızca uzman bir ekip mi yapmalı yoksa herkes birlikte mi?

Devlet başkanlarını, belediye başkanlarını bu konularda eğitimi, bilgisi ve adayları ölçme yeteneği çok iyi olan bir ekip mi daha iyi seçer yoksa tüm halk birlikte mi?

Hangi şıklar daha akılcı, daha bilimsel, daha doğru metot?

Akılcı olan ve olmayan apaçık ortada.

Son yüzyılda iki yüzün üzerindeki devlette halklar, akılcı, bilimsel, çevreci, insancı, etik değerlere bağlı kaç tane devlet başkanı seçebilmiştir?

Jose Mujica, Gandhi, Chaves, Mandela, Morales gibi üç beş tane ancak sayabiliriz. Hatta onlar bile sorgulanabilir.

Peki ikinci dünya savaşını çıkaran diktatörleri milletler mi seçmiştir?

Japonya'ya atom bombası atanları milletler mi seçmiştir?

Afganistan, Libya, Suriye, Irak, Filistin, Yemen, Vietnam'ı (daha çok sayılabilir) yerle bir edenleri milletler mi seçmiştir?

Afrika'yı, Hindistan'ı, Ortadoğu'yu, Güney Amerika'yı yıllarca sömürgeleştirenleri milletler mi seçmiştir?

Boris Yeltzin, Sarkozy, Trump gibi depresif, psikopat tipleri milletler mi seçmiştir?

Ukrayna savaşına neden olanları milletler mi seçmiştir?

Birçok ülkede mafyaların, karanlık sermayedarların, uyuşturucu baronlarının elinde olan, rüşvet denizinde yüzen yöneticileri milletler mi seçmiştir?

Benimle birlikte: “ne korkunç ki evet” dediğinizi duyar gibiyim.

Milletlerin seçme yeteneklerinin ve birikimlerinin olmadığı yaklaşık 100 yıllık deneyimle ispatlıdır. Hem de yeterli derecede.

O halde demokrasiyi, milletlerin seçme hakkını uygulamaya devam etmek, hatta yere göğe sığdıramamak akılcı mıdır? Net olarak “hayır” değil mi?

Peki önerin nedir diye soranlara ne demeliyim?

Konunun en iyi bilenlerince tartışılmasını başlatmak üzere bir görüş

ortaya atabilirim: Kimlerin yönetici seçilmesi gerektiğine; konusunda en uzman, en güvenilir bilim adamlarından oluşan bilim heyetleri mi karar vermeli yoksa tüm millet mi? Hangisi daha akılcı seçim yapar?

Tüm milletin akılcı seçim yapamadığı ispatlı olduğuna göre önerim bilim heyetidir. Ancak bilim heyetleri bu önerinin akılcı ve bilimsel olup olmadığını da tartışmalı ve en iyi yönetici seçme tekniğini bulmalı mıdır? Bence evet.

“Ancak bilim heyetlerini mafyalar, holdingler, uyuşturucu baronları, silah şebekeleri gibi kesimler baskı ve korkutmayla yönlendirmez mi? Öyleyse bilim heyetine nasıl güveneceğiz?” diye sorduğunuzu duyar gibiyim. Tamamen haklı ve akılcısınız!

Öyleyse zenginlikte eşitlenmiş, kimsenin kimseden ekonomik olarak üstün olmadığı, kimsenin kimseyi korkutma ve baskı yoluyla etki altına almadığı ve bunun anayasal güvenceye alındığı bir insancı sistem içinde yalnızca bilim heyetleri yöneticileri seçerse bu akılcı mıdır? Ben akılcı olduğuna ikna oluyorum. Yine de bilim heyetleri daha akılcı, daha bilimsel, daha insancı metotları bulmak için tartışmalı mıdır? Bence evet.

Küresel toplumun; akıldışı demokrasi yerine akılcı, bilimsel, insancı olana ihtiyacı var mıdır?

Acilen!..

Yoksa...

Yoksa ne mi olur?

İnsanlığın sonu yakın görünüyor.

demirhan atilla

çingene

Öyle güzel gülüyor ki sol yanımda ihtilal!
Beynimde manşetler, sinirlerde protesto
Midemde grev, kalbimden manifesto
Ve yönetim biçimim değişiyor bir gecede
Yüreğim siyasi bir suçlu, tescilli "atan" haini
Ve beni de inandırıyor gülüşün sevdaya, aşka
Yeniden düşünüyorum birini kendimden başka
Sonra aniden Edip, Selda, Onur Akın çalıyor
Ve ben bozuk kaset gibi takılıp kalıyorum
Attila misali bir mih gibi neredeysem orda
Bir sahil kenarında, kahvecide veya bankta
Büyük bir devrim kaynatılıyor her sokakta
Bir meczup, bir avare bir de ben alıyorum
Bu kokuyu yana yana, mum gibi kalıyorum
Hiçbir zaman olmayacak, biliyorum; ağlıyorum
Kulaklarımın ardındaki hırçın ayaklanmada
Duyuyorum ben bir ülkücü copunun acısını
Sorguda, mahkemede, temyizde, aklanmada
Küfürlerim bırakmıyor ne anasını ne bacısını
Pek bir günahım yoktur, yoktur sevmekten
Ve de bu benim amansız sövmelerimden gayrı
Bilirim beni bu küfürlü günahlarım bırakacak
Bırakacak cennetten, sarı çingenemden ayrı
Çünkü çoktur günahım, çoktur sevmekten

olgun özkan

06.02.2023

sıra sıra bedenler
siyah çuvallar içinde
not kağıtları üstünde
isim yazılı kiminde

çocuğuna siper olmuş bir ana
habersiz göçmüş bir bebe
çaresiz bir baba
toprak olmuş bir dede

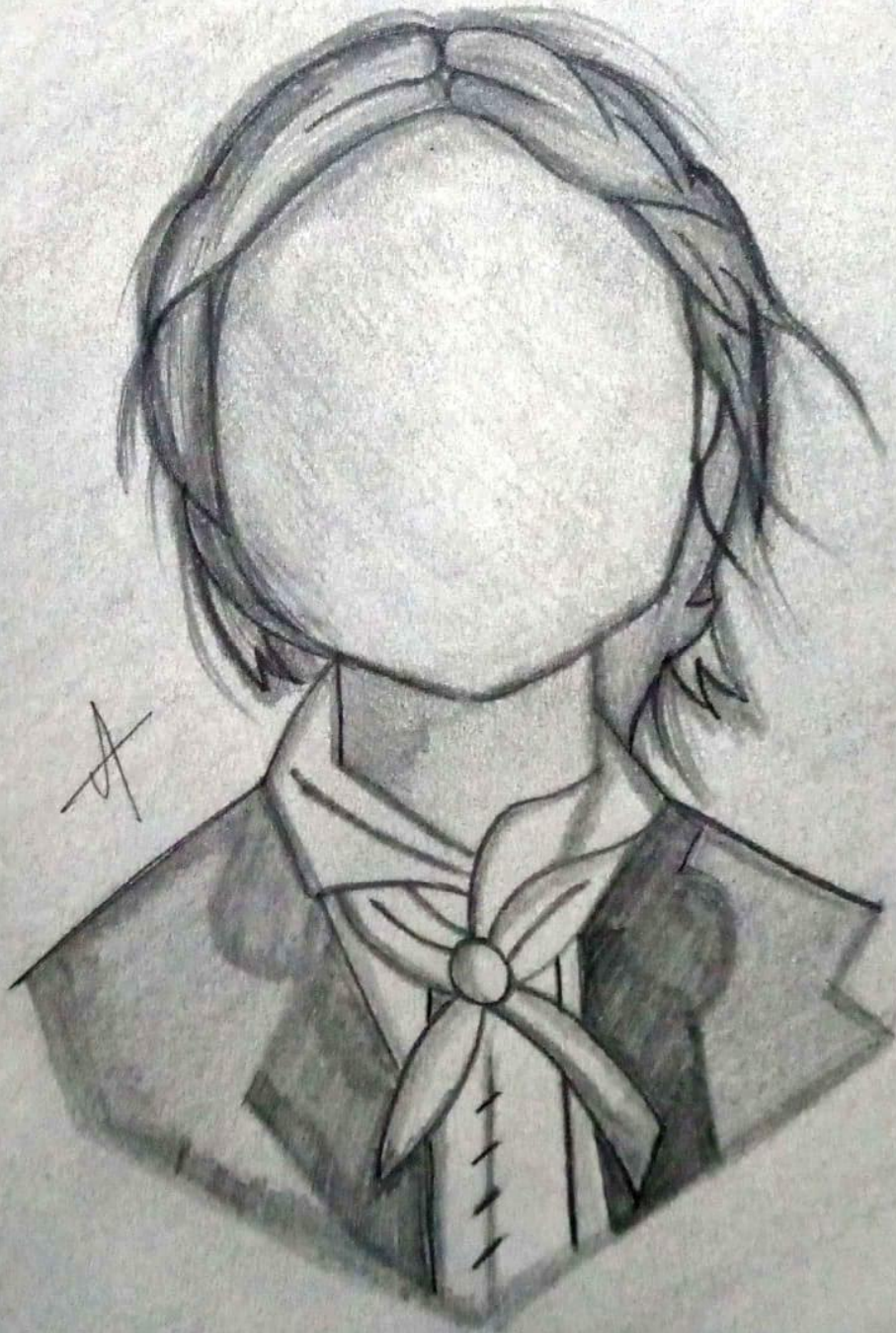
tek suçlusu var oysa
para
para
para.

ilker keleş

06.
02.
20
23

alejandra c.

Women, they have minds, and they have souls,
as well as just hearts. And they've got
ambition, and they've got talent, as well
as just beauty.



“Kadınların sadece kalpleri değil ruhları ve akılları da vardır.
Ve en az güzellik kadar yetenek ve tutkuya da sahiptirler”

tükenmişlik adına tanım çabası sarfettiğim satırlar

Diş geçirin sırtıma kağıttan yapılma melekvarî kanatlarım
Yükselelim gökyüzüne acımızla daim anlatacaklarım
Bir asfaltı benim dert misâli çıkmaz sokakların
Yüzümde olan zamanın tek izi kederin tokatları

Tükenmiyor insan ruhu boş dahi olsa nefes alıyor
Biliyorum zihnim çürük ve kokusu korkularımı irdeliyor
Yaşımdan büyükçe çocukluğumun tortuları beni katlediyor
Şimdi küçüğüm oldukça yaşımdan ve bunu bir tek ayna fark ediyor

Yutkunmanın zorluğundan kurtuldum anlayınca ölümü
Hayalimde bekliyorum toprak üstü son günümü
Bir elimde kalem diğerinde kazma ile satır başında gün dönümü
Sanki bir tek benim karanlıktan yana bulan yönünü

Özür dilerim
Güneşe dönsem dahi açmıyor çiçeklerim
Yüzüm gülse dahi mutsuz zerrelere
Yorgunum bilseydi ah bilinmezlik bilyeleri

Özür dilerim
Her defa daha da kısalıyor tahammülüm
Sıkıldım yıllardır eteklerinde tekerrürün
Umutların vardiyası tükendi bugün

...

safa akçay

eksik

Biliyorum

8.45 vapuru , sen, ben, martılar

Bir de nice yarım sevdaların yuvası, mavilik

Gözlerinde kayboluyorum, arıyorum

Koşuyorum, koşuyorum

ama bulamıyorum yolumu

Sen varken iki kişiyim

Sanki yokken çok kişi eksik

Öylesine bir boşluk ki bu

Ne koysam yerine dolmuyor, dolmuyor

Söküp atamıyorum içimden seni, olmuyor.

meryem tekin

eksik

evrene mesaj

Akıp gidiyor zaman usul usul,
Kaynar su misali kayıyor zaman ellerimden.
Tam da ömürle bir sanki yelkovan,
Gökyüzüne çentik atmak mümkün olsa
Kaç kez gider gelirim kendi kendime...
İçimdeki kız çocuğu sular seller gibi ağlasa da
Rutinin dışına çıkamıyor insan bazen.
Başka hayallere hevesi kırıldı belki de
Elinden balonu kaçınca.
İzlediğim filmde kötü şeyler başına geliyor
başrol oyuncusuna talihi ne zaman dönse
diye gizliden dua ederim ya hep!
Eeee hadi bekliyorum...
Bize de bir şans ver hayat ne olur
Hayatımda bazı şeyler düzelsin artık
Evren duy sesimi, duy ne olur..

birsen eker

evrene
mesajı

sorumsuzluğun bedeli

Nereden başlasam bilemiyorum. Öyle yıkık dökük ki içim... İliklerime kadar hissettim bu acıyı. Kelimelere dökülemez böyle bir yıkım, böyle bir acı. 6 Şubat 04.17'de durdu zaman. En savunmasız anlarında, gecenin karanlığında yakalandılar depreme. Gökyüzünde koca bir duman, şehirler karanlıktı. Kimi kaçmayı başardı kiminin ise kaçmaya bile fırsatı olmadı. Öyle güçlüydü ki deprem saniyeler içinde yıktı geçti çoğu yaşamı. Kimi 20 günlükken, kimi 5 yaşında, kimi gençliğinin baharında, kimi 80 yaşında tanıştı doğanın acımasız yüzüyle. Kimi anne babasını, kimi eşini, kimi çocuğunu, kimi torununu, kimi tüm sevdiklerini kaybetti. Kimi ise morglarda aradı yakınlarını. Hepsinin hayalleri, umutları, yarın için planları vardı. Kimi bebek bekliyordu kimi yeni evliydi... Ama şimdi başka renkte bakıyorlar hayata. Bütün bunlardan geriye enkazın gölgesindeki hatıralar kaldı. Enkazdan çıkacak bir fotoğrafla tutunmaya çalıştılar hayata. İşte bu fotoğraf tarif edilemez acıyı yansıttı gözlerin derinliklerinde.

Doğanın sert yüzünü unuttu insan. Kapıldı açgözlülüğe. Bu açgözlülüğün bedelini binlerce insan hayatıyla ödedi. Satılık olan ev değil mezarlıktı çerçevede. Bu bir CİNAYETTİR. Peki bu cinayetin suçluları kim?

Bu yıkımın failleri o binalarını usulüne göre yapmayanlar, yapı denetimi sağlamayanlar, eksiklere rağmen yapı izni verenler ve daha birçokları. Bütün bu kişiler birer KATİL. Binlerce insanı ölüme terk ettiler. Binlercesinin de ömürleri boyunca unutamayacakları bir acı yaşattılar. Doğup büyüdükları, çok sevdikleri memleketlerini, evlerini terk etmek zorunda kaldılar. Bu insanlara bunu yaşatan bütün liyakatsizler YARGILANMALI ve HESAP VERMELİLER. Acı fotoğrafa baktığımızda yine ama yine işini düzgün yapmayanlar ve bedelini suçsuz insanların ödediğini görüyoruz. Koca bir ihmalin kurbanı oldu masum çocuklar, insanlar ve hayvanlar. Bu deprem hepimize unutamayacağımız bir acı ve temel ihtiyaçlarımızı karşılamaktan utandığımız bir dönem yaşattı. Umuyoruz ki bu ihmaller son olur ve bir daha böyle şeyler yaşamayız.

Güneşli günler görmek ümidiyle...

ezgi öz

aşk diyorum bebek

Dudakların kırmızı,
Gözlerin hasret ,
Sesin sitem dolu bebek.
Masmavi bir gökyüzü ,
Geceleri yıldızlarla dolu ,
Dilek tutmayı bekleyen insan dolu.
Saçların sevmeye muhtaç gibi.
Vakit yok!
İnsanlar yalvarışta çığlık çığlığa
Senin gidişine isyan eder gibi.
İzi var bu soğukluğun ,
Oturup düşündüğümüz saatlerin izi var bebek.
Büyük bir aşkın izi var.
Bir kedinin miyavlayışında özlem var.
Gözümde hasret ,
Ağzımda isyan var bebek.
Mecburum sana , muhtaç.
Karanlık,sokak lambaları birden sönüyor ,
Soğuk akşam üstü ellerim çok üşüyor.
Kimse yok .
Kimse yokken biz varız.
Hafif sarhoş aşk doluyuz
Otobüsler yanımızdan geçiyor.
Yapraklar ağaçlardan uzaklaşıyor.
Sessizleşiyor, ıssızlaşıyor.
Kulağımda nefesin, elimde elin.
Kayan Yıldıza bakıyoruz bebek.
Uzaklara gittim .
Kaybolmuşum
Acının ortasında büyük bir çaresizlik.
Aşk diyorum bebek
Yoksul ve perişan.
Büyüsü gitmiş.
Ne tatlı bakış ne de hoş bir söz çıkmaz ağızdan.
Aşk diyorum bebek .
Çoktan bitmiş.
Göğe bak ,
kayan yıldız yakala dile dileğini.
Mutlu et kendini bebek.

eylül tuna

kara ağıt

Solumda binalar sağımda koyunlar
Hava kapalı kapkara bulutlar
Yüzüme çarpıyor damlalar
Bulut bana kızgın, bağılıyor
Artık uçamaz kuşlar yuvada
Yavru aç, şimdi anca ağlar
Mehmetçik sınırda aklı al yazmalısında
Elinde tüfeği, hain namlunun ucunda

.....

Gelin ağlar ana ağlar baba ağlar
Bitmek bilmez haykırışlar
Ağıtlar ağıtlar ağıtlar
Küçüğün habersiz
Bırakın, parkta oynasınlar

ayşegül hezer

kara
ağıt



ezel amaç



eklemlerime kenetlenen ekler

Ben, o altın elbiseli adam değilim ey kavmim.
Çekip vurmak gelir içimden kendimi.
Kendi kemiklerimin üstünde tepinmek...
Gördükçe; dertsiz, sevdasız adamlar gördükçe!
Gördükçe; sahte, oyuncak kadınlar gördükçe!

Ben, o yağız atlı düşman değilim ey kavmim.
Çekip gitmek gelmez elimden kendi mağarama
Bir yaygara kopar ta tepeden tırnağa...
Haykırdıkça; kral çıplak diye haykırdıkça!
Haykırdıkça; dokuz köyden kovulurum haykırdıkça!

Ben o mumyalanmış kadimlerden değilim ey kavmim.
Sığınamam bunca günahla göğsüne toprağın.
Yoksa benden geriye kalacak bir sazım, yakın!
Duydukça; iki büklüm olur ömrüm sizi duydukça!
Duydukça; şiirsizliğin sesini sonra duydukça!

Siz çaba gösterenler bezdirirsiniz ey kavmim!
Bilmem ki suyunuzda mı hamurunuzda mı var.
Bilmem bu karmaşık yolun sonu nereye çıkar.
Hissettikçe; görünen köy kılavuz ister hissettikçe!
Hissettikçe; hissizleşir hisleriniz hissettikçe!

muhammet baran aslan (baranî)

git

Gidiyorum diyorsun, git
Gidene kal denmez
Kalana git denmez
Git
Kokunu, bahar çiçeklerini
Alıp
Gözlerini, yakan bakışlarını
Alıp
Git
Gidene kal denmez
Kalana git denmez
Git
Beslediğimiz sevgiden
Büyüttüğümüz çiçeklerden
Geçirdiğimiz güzel günlerden
Vazgeçip de git
Sana olan sevgimi
Seviştığımız geceleri
Sevdiğimiz sokak kedilerini
Unutup da git
Gidene kal denmez
Kalana git denmez
Git

yunus emre bal

git

Ömrün içinde bulunduğun andır

İnsanlık her zaman, zamanın içinde var olma mücadelesi vermiştir. Bu mücadele, kendi öz varlığını unutturmaya, kendisini var edeni, düşündürmemeye yol açmıştır. Bu da onu sürekli iki zaman arasında yaşatıp, anlık yaşama kabiliyetini zayıflatmıştır. Hâlbuki ondan istenen, ondan sorumlu olduğunu bildiren zaman dilimi, içinde bulunduğu andır. Çünkü, geçmiş zaman ölü, gelecek zaman da henüz gelmediğinden, insan anı yaşamaktadır. Bu zaman dilimi nedense çoğu insanın aklından hariçtir. Yani bu düşünce sürekli olarak akılda tutulması gerekirken, buna muhalif davranmak ne kadar akıllıca olur siz değerli okuyucuların değerlendirmesine bırakıyorum.

O zaman “an”ın içinde saklı olan bazı şeyleri müzakere edelim sizinle. An, geçmişin bir adım önünde iken, gelmemişin bir adım arkasındadır. Yani geçmiş, anın içinde var olmuştur, an ile hayat bulmuştur. Çünkü bir şeyin geçmesi için an ile doğması gerek, bir şey, bir an içinde doğacak ki bir süre sonra geçsin, geçmişe girsin. Her ne şekilde olursa olsun, o zaman diliminin “an”da doğması gerekir. Gelmemişe gelince, geleceği belir-

leyen an olduğunu anlamamak olamaz her halde. Zira bir şeyi tayin etmek adına, bir şeyin gelecekte var olmasını sağlamak adına, o şeyi anda kendi öz ve hür kararlarıyla insanın barındırması gerekir ki, gelecekte, alınan o kararı içinde barındırsın. Demem o ki gelmemişe kuvvet veren, yön belirleyen, hazırlayan, tayin eden “an”ın kendisidir.

*geçmişin ve
geleceğin
sadece andan
ibaret.*

“

O zaman şöyle düşünmek gerekmez mi, insan neden “an”a ehemmiyet vermiyor da geçmiş ve gelmemişe ehemmiyet veriliyor? Ya da neden şu üç zaman diliminin kuvvetini ve kudretini an ile toplayıp rahat etmez ki insan? Hâlbuki dini ve vicdanı olarak geçmişte barınan ameller ahvaller suçlar ödüller ya da cezalar, senin yaşadığın andan çıkma değil miydi? Ayrıca seni o zamanki geleceğe yani, şimdiki anına taşıyan bunlar değil miydi? Demek ki, anı iyi yaşayıp değerlendirmek, hem dinî, hem içtimaî, hem de dünyevî olaylarının örgüsünü belirleyen tek zaman dilimi olarak karşımıza çıkıyor. Yani o zaman şunu demeli ki, geçmişin ve geleceğin sadece andan ibaret. Çünkü geçmişin zaten geçmişken ve gelmemişin ise

daha gelmemiş iken bu telâşın, heyecanının anlamı ne? O zaman belirleyici unsur, bulunduğu an olması gerekmez mi?

Geçmiş ve gelecek... Bu iki zaman da üzülmeyi ve endişelenmeyi gerektirecek hiçbir şey olmamalı iken, sen üzülmüş yaşadığın "an"a kuvvet vermeyerek motivasyonu yitiriyorsun. Ve her gün geçerken ve takvim yaprakları her gün düşerken senin ömründen gelmemişte bulunan imtihan terdirginliği biraz daha karamsarlığa sarıyor seni. Hâlbuki yanlış yapıyorsun, farkında bile değilsin.

İmtihan için, içinde bulunduğun zamanı en iyi şekilde değerlendirmen gerektiğini bilmelisin. Ve bunu başarabilirsen, bir zamanda, iki zamanı birleştirerek tek seferde geçmiş ve geleceği yaşayabilirsin. Yani an içinde geçirdiğin her çaban, "an"a verdiğin her kuvvet, geçmişine güzellik saçarken, gelmemişine yön vererek istediğin

nehirlerden içmek istediğin berrak suları önünde bulmayı gerçekleştirecektir.

Şimdi demeliyiz ki; bütün sorumlulukların an, bütün kazanımların an, bütün kaybedişlerin an ile gerçekleşir. Yüce Allah sana bu üç zaman dilimini vermekteki sebep, ise: geçmişini sorgulayıp hatalarını düzeltmen, geleceğe de ona göre yön vermen içindir. Yani, sana yaklaşan her şey için hazırlıklı olman. Ve bunları "an"a kuvvet vererek yapman.

O zaman şimdi seninle diyoruz ki, geçmişe üzölmek ve gelmemişe endişelenmek, toprakların en derin mezarlıklarına gömüldü. Ve diyoruz ki, şimdi "an"ı en iyi şekilde yaşama ve değerlendirme zamanı geldi. O zaman şimdi "an"a misafir olmaya gidelim, var mısın?

erkam yıldırım

***"geçmişin zaten
geçmişken ve
gelmemişin ise
daha gelmemiş
iken bu telâşın,
heyecanının
anlamı ne?"***



nazile portakal



nerden bilebilirdik

nerden bilebilirdik
zamanın bir mesut zalim olacağını
güzelliğın bir su gibi akacağını
sevdiğini söylemeden geçen zamanın
ateşten bir gömlek olacağını

bilmeni istiyorum
zamansız gelen sevginin tadını
aşkın sarhoşluğunda geçen zamanı
saçlarından akan yağmur kokusunun
şuursuz bir rüzgar olduğunu

ibrahim cemiloğlu

nereden

bilebilirdik

kavga

vapur vapuru kovalıyor
martı martıyı
rüzgar rüzgarın peşinde
bulut bulutun
umudum
kan revan içinde
yürek senin peşinde
unutmuş kendini

bina binaya gülüyor
cami camiye
ben evimdeyim
Süleymaniye'de.
gökte
yıldırım düşmüş bir karga
dallarında ağacın
hiç bitmeyen
bir
kavga.

ilker keleş

kavga

demeter

|

Ah Demeter ah!
Bu kadar güzel olmak zorunda mısın?
Felakettir gözlerini mahfuzlayan ela rengi
Bir ibraniyle sevişsende her gece ben hala aşığım sana
Yanında ne ki Kleopatra'nın dillere destan güzelliği
Şarap kadar sarhoş ediyor ifşa namelerin
Ve vuku buluyor hatsiz gövdemdeki uzuvlar
Ve boydan boya siyaha bürünüyor gece
Konstantinopolis kadar kutsalsın katolik benliğimde
Ben fakir bir çiftçinin oğlu Samuel
Beni hor görme güzellik
Uğruna ne savaşlar verilir bir bilsen
Romayıda yakarım iste yeter
Gözlerim pencerede
Ay ışığıyla dans ediyor vücut hatların
Üstündeki gecelik üryan bırakmış bedenini
Ah o kahve tonu saçların
Boram buram yasemen kokulu
Elmistan bir taç kondurdum başına
Ve göğüsüne bir tamga aşkımın tılsımı
Allame duygudur parçalayıp çıkar içimden
Ve daha ne durur gökyüzü simsiyah
Ay'a ne lüzum vardı sanki şimdi
Bembeyaz gecelikler içinde sen
Ah demeter ah!
Bu kadar güzel olmak zorunda mısın?
Ben Samuel El Plandon
Sana öyle aşık
Şurumu kapatıyor gözlerin
Ve yüzüne tutturulmuş minik burnun
Ne güzelliğindir Tanrım
Aşık olmak suç değil
Eğer suç olsaydı Demeter'i sevmek
İdam edin beni giyotinle derdim
Son dileğimi sormadan ayırın kafatasımı sıksa bedenimden

Ah Demeter ah!

Bu kadar güzel olmak zorunda mısın?

||

Demeter'i aldı benden Tanrı'nın zebanisi

Nasıl ölebilir kainatın sebebi

Bu dünya nasıl böyle dönebilir

Ve nasıl soğuyabilir sıcacık bedeni

Demeter öldü zehirli bir hançerle

Bu kanlı gecede

Bu kadar gaddar bir cani görmedim evvelde

O narin bedene kıyacak...

Demeter öldürüldü

Çirkinlerce toplanıp kararını verdiler

O narin elleri bir urganla bağlayıp

Hareketsiz kalana adar hançerlediler

Haliç kana boyanana kadar

Süt gibi ak vücudu kanla bezenmişti

Kanla yıkanmıştı yeryüzü

Demeter öldü!

Demeter öldü bu gece

Tanrım bu ne büyük bir acıdır

O lanet kadın düşkünü Romeo varken

Nasıl Demeter ölür

Adil değil Eos'un terazisi

O lanet Fransız Jönü yerine neden Demeter ölmeli

Olympos'taki tanrılar ne güne duruyor görmüyor mu olanları?

Yada Hades Zeus'tan daha mı iyi

Medusa'nın kışkırdığı güzellik kanlar içinde yerde

Mutlu mu Olympos'takiler karadan

Ve inanan kaldı mı bu şarlatalara inanan

Ve hala tapıyorlar mı mitolojik kuklalara

Demeter'i aldılar benden

Kimse duymadı mı çığlıklarımı...

abdülsamet apaydın



tuğba şahin





tuğba şahin



bahara ermeden

biliyorum
kalp yetmezliğine
ilâçtır aşk...

nefrete karşı
savaşıp durur
sevgim!..

ey sevgili
gönül yarama
merhem olur mu gülüşün?..

akşamüstü
sakın silkeleme erguvanları
çiğlikleri dökülür martıların!..

baharı görmeden ölürsem eğer
açmasın bir daha
papatyalar, çiğdemler!..

hızır irfan önder

*bahara
ermeden*

dahil

Gece gökte parlıyor yıldız

Işıl ışıl

Süslen püslen, gez toz

Yanıma gel

Silahı çek, arpacık, göz, gez

Vuruldum yok delil

Bacadan duman tütmez

Esmiyor yel

Divan yazsam yar görmez

Aşka hasret dahil

yunus emre bal

dahil

hanım'efendim' olana şiir

Diyarbakır çarşılarından geçiyor kalbim
Servi boylum, senin saçların hangi ırmağa akar
Annemin gülüşü benimle, yoksul değilim
Bu kentin surları kucaklarken gözyaşlarımı
Ölü buseler sığıyor özleminden ruhuma
Taze selamlar alıyorum, hepsi cana emanet
Dudağıma konmuyor mavisi güvercinlerin
Fistanlarıyla çeyizlik kızlar düşler kurar
Akşamüstlerinde ömrümün, kirpiklerim üşüyor
Kubbesi gözlerin olan camilere girer aklım
Çıkamam sokaklarından turuncu duaların
Zemzem suyu barıştan, kardeşlikten sonra aksın isterim
Göğsümün üstünden âh! Yürümüyor çiçekler
Etrafımın kalabalığıdır yalnızlığımın çokluğu
Önüme çıkan hatıralardan kaçırıyorum bizi
Elim, kolum sevda.

ediz servan erdinç

hanım'efendim'

annem

Annem bir ömür mutluluklarımız olsun.
Ne güzel de ismin rabbim seni korusun.
Nadide güllerin ismi senin ismin en güzeli Gül'ü benim
Ellerinle sardığından beri o küçük bedenimi
Menekşeler kıskandı hep gözlerimizi...

Canımdan çok sevdiğim Annem'e hitaben...

birsen eker

annem

sevda gazozcusu ile röportaj

Burası Vefa'nın orta yerinde buram buram nostalji kokan bir dükkan. Burası Türkiye'nin ilk yöresel gazozcusu.

Dergi ekibimizden **İLKER KELEŞ** ve **MERYEM TEKİN**; tarihi gazozlarıyla ünlü Sevda Gazozcusu **ANIL KARACAER** keyifli bir röportaj gerçekleştirdi:



soldan sağa:
Meryem Tekin, Anıl Karacaer, İlker Keleş

-Nerden aklınıza geldi böyle bir dükkan kurma fikri? Süreç nasıl gelişti?

Burayı çocukluk arkadaşım Mahmut Saklı ile birlikte açtık. Onun fikriydi. O sıralar İstanbul Üniversitesinde okuyordu. Bir çiğköfteci dükkanında çalışırken, hocasının ona, “ben gazoz çok severim, benim için bir çeşit gazoz koyar mısın dükkana” demesiyle başlıyor her şey. Mahmut nereden uyguna gazoz bulurum diye araştırırken karşısına yerel gazozlar çıkıyor. Merak salıp 5-10 çeşit gazoz topluyor ilk. Sonra bir gazozcu dükkanı açma fikri aklına geliyor. Bana haber veriyor. Yeri de İstanbul Üniversite’sinde okuduğu için burayı buluyor. Ve 2016 yılında beraber bu dükkanı açıyoruz.

-İlk başladığınızda kaç çeşit gazozunuz vardı?

İlk açtığımızda 10 çeşit vardı. Sonra 50-60 derken 180-190 çeşide kadar çıktı zamanla.

-Aroma olarak mı, marka olarak mı çeşitten bahsediyoruz?

Marka olarak 60 tane il vardı. Aroma olarak meyveli, sadesi toplamı 200'e yakındı.

-Şuan kaç çeşit aromanız var peki?

Pandemi döneminden sonra çok azaldı önceye göre. Şuan 60 tane meyve, 10 tane el yapımı meyveli kendi sistemimizle yaptığımız. Toplam da 140'a yakın çeşit var şuan.

-Peki bu kadar çok çeşidi nasıl topladınız?

Memleketlerinden. Hangi memlekette üretim yapıyorsa firmalar onlara ulaşıyoruz. Bazıları uzun yıllardır üretime devam ediyor, bazıları üretimi durdurmuş yıllar sonra tekrar faaliyete başlamış. Yeter ki, üretim yapsın. Bir şekilde bulup ulaşıyoruz onlara.

-Dükkan camında bir sürü tarihi gazoz şişesi var 1970'lerden...

1920'lerden de şişe var, 30'lar, 50'ler... dediğin gibi 1970'lerden, 90'lardan... Farklı farklı yıllardan...

-Bu kadar eski şişelere nasıl ulaştınız? Nereden buldunuz?

Araştırdım ya. Çok araştırdım. Yerlerini gezdim. Gittim, gördüm, buldum. Aldım, topladım.

-Müthiş bir emek ürünü gerçekten... Peki adı niye Sevda Gazozcusu dükkanın?

İlk açtığımızda ismi Vefa Gazozcusu idi. 18 ay böyle kaldı. Sonra bir gün öğrendik ki, hemen karşımızdaki Vefa Bozacısı bizi dava etmiş ismini değiştirin diye. Biz de isim aradık. O zamanlar yanımızda çalışan bir arkadaşımız vardı. O da İstanbul Üniversitesinde okuyordu hatta sizin gibi. Dedi ki, "abi bi sevdayla yaptınız bu işi ilk baştan beri.. Türkiye'deki ilk yöresel gazoz dükkanı. Teksiniz, sevda olsun o yüzden" dedi. Biz de koyduk. İsmi hikayesi bu aslında.



-Dükkan açıldığından beri büyük bir ilgi var. Çok rağbet görüyor. Bunu neye bağlıyorsunuz?

Bence en önemli faktör konumu. Vefa'da 150 yıllık bozacının karşısında olmamız. Sonra sosyal medyayı çok aktif kullanmamız. İnsanların gazozlarımızı paylaşmaları ve böylece kulaktan kulağa yayılmamız.

-Diyelim yaşı ilerlemiş insanlar... Çocukluğunda içtiği, anılarını biriktirdiği gazoz şişesini burada öyle görünce...

Oturup ağlayan insanı gördüm. Elvan Gazozu tam 20 yıl sonra yeniden üretim yapmaya başlamıştı. 2017 yılıydı. Bir adam girdi içeri. Sordu "Elvan var mı" diye. "Var" dedim.

"Şaka yapıyorsun, olamaz" dedi.

"Var efendim" dedim, "20 yıl sonra yeniden üretime başladı."

"Göster" dedi gösterdim. O zamanlar burada küçük küçük masa, sandalyelerimiz vardı. Orda içip Elvan'ı, hüngür hüngür ağlamıştı.



-Nostalji hissini yaşıyorlar derinden...

Tabi ki, çok mutlu oluyor insanlar. Sadece memleket gazozları değil; eski üçgen kolonyaları görüyorlar, eski nostaljik jeller, bisküviler, kıstırmalar, tetrisler.. Bunları görünce istemsiz mutlu oluyor insanlar. Eskiye özlem duyuyorlar.

-En ünlü gazozunuz Elvan diyebilir miyiz o zaman?

En ünlü diye bir şey yok aslında. Bu bir gerçek. Niye peki, anlatayım. Benim babam doğma büyüme İstanbullu. Burada yaşıyorduk. Dedemin bakkal dükkanı vardı. Sadece Elvan ve Uludağ gazozları gelirdi. Elvan, İstanbul'un popüler gazozuydu o zamanlar. Ama mesela Ege'de Zafer Gazozu ünlüydü. Denizli'nin gazozuydu ama Ege'nin incisiydi.

-Yani yöreden yöreye değişir diyorsunuz bilinir olması. Zamanında hangi yörede ne gazoz çıkıyorsa o ünlü.

Tabi. Adam geliyor Portalin var mı? Bu adam Antepi. Ufuk var mı? Bu adam Ordu. Bağlar var mı? Bu adam Safranbolulu.

- 40'a yakın çeşit memleket gazozu olduğu söyleniyor dükkanda. Doğru mudur?

Pandemi öncesi 60 tane il'e ait gazoz vardı. Ve fason üretim yapılıyordu bazı yerlerde. Fason nedir açıklayım. Mesela ben sevda gazozu diye bir gazoz yaptırmak istedim adıma. Gidiyorum örneğin İzmir'in Huzur diye bir gazoz firması var. Onla anlaşıyorum. Üstünde Sevda Gazozu yazsın. Ama içerik Huzur gazozunun aynısı. 1950'den beri kendine yaptığı gazozun aynısı. Etiket değişiyorum sadece. Bu fason üretim oluyor. Bu fasonlarla birlikte 60 il vardı ama bunların 50'si gerçektir. Kendi memleketlerinde yapılıyordu.

-Peki memleketlere göre ayrılan gazozların farkı ne? Mesela bir Niğde Gazozu'yla Ufuk Gazozu'nun farkı ne?

Öncelikle su farkı. Mesela Ufuk Gazozu Ordu'da yapılır, oranın suyundan. Limon aromalı sade bir gazozdur. Niğde Gazozu frambuaz aromalı, Ufuk'a göre daha şekerlidir. Bir kere her gazozda aroma farkı vardır. Ama 4 çeşittir bu fark eski gazozlarda. Ya frambuazlı, ya çilekli, ya limonlu ya da karışık meyvelidir.





-Burada canlı yapıp sattığınız el yapımı gazozlarınızın hikayesi nedir?

Biz dükkanı açtıktan birkaç ay sonra ortağımla kendi gazozumuzu üretelim dedik. Ama bir fabrika, firma kurmak bayağı maliyet isteyen bir iş. Fabrika kurmak kolay bir şey değil. Biz de eski bir sistemden esinlendik. Eskiden 60'lı 70'li yıllarda Anadolu'da sokakta gazoz satılırdı. Seyyar bir araba ile. Pazarlara da girerdi bu araba. O arabada yapılırdı işte. Limonu sıkar içine, musluktan da gazozu verir. Olurdu sana limonlu gazoz. Biz de bu sistemi kurduk. Tabi modernleşmiş hali...

-Peki el yapımı gazozlarındaki bu lezzet sırrı nedir? Diğer şişe gazozlardan ayrılan farklı bir tadı var. (O sırada içiyoruz :))

Deneyerek. Hem müşteriye denettiriyorum. Hem de kendim deniyorum. Ölçeği ayarlamaya çalışıyorum. Onun dışında tek tek deniyorum aromaları. Mesela kızılıcıkla vanilya iyi olur aslında diyorum. Sonra diğer aromalarla karıştırıp deniyorum. Deneye deneye oluyor. Sonra ölçek de öyle. Çok şekerli olmasın, ama tadı da azalmasın. En önemli kriter bu. Eğer ölçeği tutturamazsan ne yaparsan yap tadı hoş gelmez.

-Kaç çeşit karıştırıyorsunuz?

En fazla 4 çeşit karıştırdım bugüne kadar. Dağ çileği, Hindistan cevizi, Acai, kaymak ağacı. Bu dördünü karıştırdım ve çok beğenildi.



-Duvarlardaki ve tavandaki tüm bu rengarenk gazoz kapaklarının serüveni ne?

Dükkanından çıkan kapakları toplayarak oldu. Hem müşterilere veriyor, hem kendime biriktiriyordum. Araya pandemi girince, işler azaldı ve bir boşluk oluştu. Ortağım dedim ki, bir gün bu duvarların hepsini kapakla donatacağım. Dedi ki, uğraşamazsın, sıkılırsın, bırakırsın. Ama pandemide tüm zamanımız boş olunca rahat rahat yaptım, tasarladım.

-Pandemi demişken, nasıl etkiledi gerçekten dükkanı?

Çok etkiledi. Dükkan 6 ay kapalı kaldı o dönemde. Yasak vardı, gelen giden yoktu. İşler çok kötüydü.

-O sırada niye azaldı gazoz çeşidi?

Battı çoğu. İflas etti. Şu anda ülkede şişe sıkıntısı var. Şişe cam fabrikaları kendi memleketine depozitolu satıyor, dışarıya depozitosuz gönderiyorlar. Gazoz firmaları da depozitosuz şişe bulamadığı için üretim yapamıyor. Şişe sıkıntısı var. Şuanda Pakistan'dan, Meksika'dan şişe geliyor. Çıkartanlar öyle çıkartmaya devam ediyor.

-Dışarıda, camdaki tarihi şişeleri satın alabilir mi insanlar?

Yok. Her şey para değil. Bunu siz de çok iyi bilirsiniz. Paradan öncelikli gelen şeyler vardır. Mesela ortakla bizim açacak koleksiyonumuz var, plak koleksiyonumuz var. Bunlar işte parayla satın alınmayacak şeyler.

-Peki sevda gazozcusu olarak amacınız, hedefleriniz nelerdir?

Önce şehir dışına çıkma planlarımız var. Ortağım da bir gazeteye açıkladı. Önce 81 vilayetin 81'ine de açmak istiyoruz. Ondan sonra çok daha zor bir şey ama yurtdışında da belli ülkelere açılma amacımız var. Bütün bunlardan önce ise, sadece Türkiye'nin değil, dünyadaki bütün gazozları toplamak istiyoruz. Yerli -yabancı tüm gazozları bir araya getirmeyi düşünüyoruz.

-Çok teşekkür ediyoruz bu keyifli sohbet ve içten cevaplarınız için.

Herkesi Sevda Gazozcusuna bekliyoruz...

Çöl fırtınası

Bakmadan günahlarımıza tanrı
bize yine cömert bir sofraya sunacak
aktaracak güneş damını akan göğün
yeniden dirilecek buğday tarlalarının güz yakasında yakılan dikey ölümler

kurtulunca kara beyazın kışkıracısından esaret yılmı zaman
yeşile boyayacak tepeden tırnağa tepeleri
elbette yine yüzümüze bahar gülleri gülecek

bakma sen bu hüznün yüklü bulutların ağlayacak dağ omuzunu arayışına
ve toz tortu savuran şu çorak çöl fırtınasına

elbette yine açacak haziran çiçekleri
kış kuşlarının kanatlarından güneşin hüzmeleri sızacak sarı sıcak
bir anne gibi şefkatli kolları saracak bizi kızıl mevsimin
elbette bu yersiz yeis son bulacak

mehmet şirin aydemir

çöl
fırtınası

unutamadığım

Seni unutmuyorum son nefesime kadar
Çünkü sen içimdeki ölü dünyanın ruhu oldun
Her zerreme seilmeyi öğrettin
Seni unutmuyorum son nefesime kadar
Çünkü içim senden bir parça oldu
Yalnızlığında seni kanlı canlı karşıma getiren
Seni unutmuyorum son nefesime kadar
Çünkü dağlarım da esen asi rüzgarlar oldun
Ciğerlerimi yere göğe sığmayacak hale getirecek güçte

murat çakmak

*unuta-
madığım*

ah ramela

Ermeni Ramela vardı
Ah güzel Ramela
Anadan İsevi
Benden günahkar
Sevişirdik her gece
Alev saçardık her bir yana
Teni tenime değdiğinde
Ah güzel Ramela
Ne güzel günler geçirdik
İkimiz yan yana
Bişkek'de
Kurak bir yaz mevsiminde

yunus emre bal

ah

ramela



nesibe şanlıtürk





nesibe şanlıtürk



manolya

Seninle şöyle kapalı bir İstanbul gününde,
Bebek semtinde, boğaz önünde
Yine buluşsak
Manolya.
Yaşanmış her şeyi unutsak,
Bir sarılsak
Bir sarılsak ki
Yağmura karışsak
Toprakla kavuşsak.
Otursak Manolya,
O eski banka otursak.
Birbirimize şiirler söylesek,
Manolya'yı konuşsak.
Sonra İstanbul'un en güzel
Manzarasına uzansak.
Sen manzarayı seyretsen,
Ben seni...
Yani, ikimiz de İstanbul'un
En güzel manzarasında kaybolsak.

07.11.2021

oğuzhan gazi okumuş

manolya

benzersiz simeon sakskoburrgotski

Tahtına bir kursun sık
Kendine bir görev bu
Bambaşka benzersiz bir hayat
Daha bilinmeyen, daha dünyaya, daha ne...

Hayattan indirilmiş çar
İsmine tarihin talihi sürülmüş
Daha çocukken yurdundan sürülmüş
Ormanını inkar eden yol senin değil,
Dilini unutturan el senin değil

Çocukluğu düğününe davetli
İspanya görmüş, vaktine opsiyonlu siesta
Hiç ordan değilmiş gibi yaşa
Dişlerini ellerine geçirmiş kurtlar var
Kral değilsin, çıplak değilsin
Başladığım dünyanın uçlarındasın,
Sen uzun uzun sen değilsin

Aklından geçen her şey yolunda sürgün
Avrupa'dan Avrupa'ya açılan penceren
Uzayan tel, sönmeyen fer
Sabahın erkenini geçmedin, akşamın esmerini
Olup olup bitmeyen burukluk
Tepenin tuhafılığı yaşla geçmeyen rüzgar

Terk ettiğinde bitmedi silahlar
Terk edildiğinde başladı günahlar
Çünkü inanmanın sesi var seni açan
Kendinden kimseyi çıkaramazsın
Sonuç sıfır olur pes ettiğinde

Gençsin yorulmadan uçan kuşlar gibi
Önüne geçtiğin zaman ölümle tehdit edemez seni
Büyüdün damla damla yağmurdan, yüzyıla açılan bir devlet gibi

Ağustos 2022

rıdvan yıldız

bu da geçecek

Bir bebek, henüz konuşamıyor. Ağlıyor, sadece ağlıyor. Onun yürekleri yakan ağlamasını duyacak kimse kalmamış. O ise bunun farkında değil. Elinden başka da bir şey gelmiyor. Annesinin gelip ona sarılmasını, kucağına alıp kaldırmasını istiyor.

Bir çocuk, yeni çıkarılmış göçükten. Üzerinde doğru dürüst elbise yok. Titriyor. Gözlerinde korku, gözlerinde hüznün, gözlerinde çaresizlik var.

Bir nine, yaş yaşamış, gün görmüş; acı da çekmiş, mutlu da olmuş. O yılları tüketirken yıllar da onu tüketmiş. Her çektiği acının izini çizmiş yüzüne. Kırış kırış olmuş suratı. Kara, kapkara felaketin ülkenin üzerine kâbus gibi çöktüğünü duyunca sızlıyor ihtiyar yüreği. Biz koca bir aileyiz, ayrı yerlerde yaşasak da aynı atıyor nabzımız. Satıyor düvesini.

Bir ihtiyar, ak sakallı, nur yüzlü. Yılların hayalini gerçekleştirmek için biriktirmiş parasını. Umreye gidip kutsal toprakları görecek. Acı haber ona da ulaşıyor. Depremzedelerin onun parasına ihtiyacı var. Günler kara, günler soğuk. Hiç düşünmüyor, tereddüt etmiyor.

Bir çocuk, harçlıklarını atmış kumbarasına. Biriktirdiği paralarla hangi hayalini gerçekleştirecek kim bilir? Kendisi küçük olsa da yüreği kocaman. O da bu milletin bir evladı. Onun hayalleri biraz daha bekleyebilir. Acil, daha acil ihtiyacı olan çocuk var, çocuklar var.

Bir rüzgâr esiyor ılık ılık, ülkenin her yerinden deprem bölgesine doğru. Birbirinden haberi olmayan çocuklar, nineler, dedeler ellerinden geleni rüzgâra doğru savuruyorlar. Biliyorlar, gidecek ve yerin yedi kat altındaki dilsiz bebeğe, kimsesiz kalmış çocuğa, can olacak. Yeşerecek yıkılan umutlar, o yavruların avuçlarında. Yurt olacak yuva olacak.

Biliyorum, bu da geçecek. Acıtarak, kırarak, yıkarak geçecek. Buna da alışacağız. Nelere alışmadık ki? Zor olacak, çok zor olacak ama alışacağız. Biz büyük bir milletiz. Güneydekinin eline diken batsa kuzeydeki acı duyar. Doğudakinin canı yansa batıdaki acı çeker. İşte insan olmanın, büyük millet olmanın ilk kuralı bu değil midir? "Birlikte ağlayıp, birlikte gülebilmek."

veysel ıssı

sesimiz bile çıkmaz oldu

konuşmalarımız sohbetlerimiz
o kadar azaldı ki
avuçlarımız birbirine değmez
gözlerimiz birbirine bakmaz
sesimiz de çıkmaz olmuştu
alfabedeki harfler bile
bizim sessizliğimizden
payına düşen nasîbi aldı
suç elbette bizimdi
sıra sıra harfleri
yan yana dizemediğimiz için

kelimelerdeki harflerin yerlerine
tahditler koymuştuk
hakkımız var mıydı buna
onu da kendimize anlatamadık
lisânımız bile küsmüştü zamanla
konuşmaya erinen dilimiz gibi
kendimize yazık ettik

sessiz harflerle konuşulamazdı
anlaşılamazdı
yanına sesli harfleri de
yoldaş etmek gerekirdi
ne kadar çok olsa da sessiz harfler
sesli olanları yanına katmayınca
kelimeler anlamını bulamayacaktı
sessizliğimizi dahi ifâde edemeyecektik

dilimize vurulmuş kilitler mi vardı
açmayı beceremediğimiz
şifresi ikimizdeydi dilimizdeydi
bunu îtiraf edemedik kendimize
bir çilingire de muhtaç değildik
gözlerimizin içine bakmak
vefâdan dem vurmak
her meseleyi çözmeye yetecekti

biz yine her şeye rağmen
sen sesli harf ben ise sessiz
yana yana gelen bir yürek
iki bedende bir ve tek
eskisi gibi bugünde biz olan
birbirimizin cânı canânı olalım

31 Mayıs 2014

Ankara

fâik kumru

sana

Bir sana değil kırgınlığım
Yavrusunu terk eden kediye
Bir çocuğun boğazından geçmeyen ekmeğe
Senden vazgeçemeyen divane kalbime
Yürekte ukde bırakan her şeye
Tek sana değil kırgınlığım
Bir evsizin yattığı soğuk banka
Kavuşamayan aşıkların son bakışına
Bir babanın cebindeki son kuruşa
ve
en çok da sana.

meryem tekin

sana

bir gül'ü ver

aşkı sende büyüteceğim
bebek yüzünde
kestane gözlerinde
saçının her telinde
saz ol
türkü ol dudağımda

şarkılarda seni bulayım
nağmeler sesinle şenlensin
sigaramın dumanında
kıvrım kıvrım özlem özlem
gözlerimden geçerken
sen ol dağlayan yüreğimi

ateş olup yak
hadi uzat ellerini
bir şeyler de
susma
ya unut de
ya umut de
bir gül'ü ver.

cemal karsavran



ezel amaç





ezel amaç



destina / sana layık olamam

Sana yalanlar söylemeyeceğim, Destina
incitmeyeceğim yüreğine sığınan düşlerini
kalbimden kalbine konan kelebekler
ömrünü ömrüne ulamaya kan içinde kalsa da
sana yetişmeye umut aşılacağı ayaklarıma
gözlerimde sana gelmek geceden kandil
mutluluk çılgınlıkları ısmarlayacağım

Adını söylemeye varamaz oldu kekeme dilim
ne zaman Destina demeye kalksam
bir papatya kucak açar baharın esenliğine
düşlerimde sevgiyle uçuşan yağmur kuşları
gün gecenin rengiyle ihrama bürünür

Dudaklarıma bülbüllerin teranesi asılı
yasaklı bir aşkın mahremi gül tende diken
gözlerime çekilir ar perdeleri, göremem

Sen ki düşler ülkesinin biricik peri kızı
utanırım adımı adının yanına yakıştırmaya,
ellerim yumru, yıldızlara uzanamam
Kays değilim Destina, sana layık olamam

Gülüşünden kurak toprak tohuma gebe
bir goncasın dokunmaya kıyamam
narinliğini teninden alır çiy taneleri
ne zaman bir hüznün sararsa yüreğini
dur derim Destina, ıslatma yapraklarını
yüreğine bağbanken, küstürme renkleri
öksüz bırakma şiirlerimi, yitirme hayalimi
karanlığa çevirme gündüzlerimi
düşerse gözlerinden bir damla yaş
kopar yüreğimde tufan, ıslah olamam

Umut düşlerinin vazgeçilmeziydi
bir anne şefkatiyle dokunurken saçlarına

araf bekleyişinde vuslatı sığdırırdın avuçlarına
sana yalanlar söyleyemem, Destina
incitemem yüreğinin kaf ardı sevda yanını
yanarsan benimle tekrar yeşillenir çöl
Kays değilim Destina, sana sadık kalamam

Kuşlar uçar sılamdan gurbetine doğru
boğazımda hasretin acı katranı
dört bir yanım ölüm renginde yalnızlık
dilim nedamet tövbesini sayıklarken
boynumda günahkar eşkıyaların vebali
Yakup'a özenir, ak düşer yaşlı gözlerime
gömleğin hangi kuyuda kalır, göremem
kokunu hangi zindan esir alır, hissedemem
ben sensizliğe bu kadar layık değilim

Destina...
aşk masallarının en ürkütücü yanı
düşler ülkesinde ayaza kalmış papatyam
koparırlarsa seni dalından
içim param parça olur Destina
ellerimde çaresizliğin pişmanlık hırkası
dudaklarıma sürülür ölü suskunluğu
yüreğimde kıyametten bir parça tufanlar başlar

Destina... sevda arsız, gönül hırsız
göğün boydan boya kardeş kanına giren yıldızı
herkesin dilden dile dolaşan yaralı türküsü
Sen ki, gönül kapımın kutsal sürgüsüsün.

mehmet muhlis şepik

sevdan gözlerimde asılı intihar

deniz gözlerinin özlemiyle
kuruyan çöl zambağı bendim
dokuz boğumlu canla
senle ölüm arasında
tükenmez bir umudun sebebiydim

susmadı acıları sır eyleyen yankılar
gözlerine değince umudum
bin yıl geçti diyordu ulaklar
yaşanılan
ömür törpüsü değildi
çehremdeki kıvrımlar
canhıraş hâlime tercümandı

yokluğuna öykündü hasret
yıldızların yakınına varamasamda
aşk göçtü gökyüzüne
nicedir başucumda uyuyor ayın şavkı
sabahın kuşları gelirken
adın seher kuşu muydu
kimsesiz uçuşun
fecri ağlatıyordu

gün sustu
sanki bir kayıt düşmüşsün karanlığa
gölgenin alazında sönüyor güneş
geçtiğin her yeri silerken rüzgâr
sevdan gözlerimde asılı intihar

heybet akdoğan



A

THE BEATLES

neden kuşatılır şehir

kapanır kapılar
iner bütün kepenkler
kilitlenir camiler
zırhlarla döşenir metro istasyonları
geceleyin
kuşatılır tüm şehir
grip ısınamasın diye
evsiz insanlar.

ilker keleş

neden

boşlukta sıfatsız

Rıhtımda dolanır birbirinden hallice onca tekne
Hepsinde birbirinden ayrı sayısız hayat
Ölmüş de gömülmemiş çok tekne var limanda
Deniz dalga dalga , yüreğim gibi
Kendime benzetiyorum şu ekosistemi
Lakin bu ekosistem düzeni bozmuş
Bir saat bir şeye erken gitmiş ve sonra her şeye ama her şeye geç kalmış
gibi bir düzensizlik bu
Ağlamak ağlamak ağlamak geliyor yalnız içimden ,
Beni anladıklarını sandığım insanların bile anlamadıklarını gördükçe
Bulutlar bana selam veriyorlar ağla der gibi birazdan ağlayacaklar gibi
Ve ben onlara aldanacakmışım gibi
Derin bir boşluktaım ve her şey birbirine girmiş
Görüyorum ama idrak edemiyorum
Tutamıyorum, zaman akıp gidiyor kalakalıyorum
Günler geçiyor ama ben yerimde sayıyorum
Gözyaşlarım kirpik dibimdeler
Artık akmaya mecal yok , takat yok
Yüzleri kalmamış tenime değmeye
Hani demiş ya Nazım !
Çok yorgunum
Beni bekleme kaptan
O demese ben dermişim
Sadece biraz geç gelmişim

ayşegül hezer

şaştım allah ben de şaştım

Ömürü Allah yaratmış
Kulu kuluna aratmış
Kimini zengin yaratmış
Kimine de kül yalatmış
Ömrüm ömrüm benim ömrüm

Ömür gelmiş aşıp gider
Dağları dolaşıp gider
Kimisi zevkinden gider
Kimisi gazaptan gider
Ömrüm ömrüm benim ömrüm

Boşa geçti benim ömrüm
Kiminin huri karısı
Kiminin cennet bahçesi
Kiminin söner çırası
Geçip gider benim ömrüm

Şaştım Allah ben de şaştım
Dünyanın işine şaştım
Kimisi piknik yapıyor
Kimisi açtır yatıyor
Boşa geçti benim ömrüm

aşık hasan elalmış



demirhan atilla



“ivriz kaya kabartması”

tarihin ilk yazılı tarım anıtı:

ivriz kaya kabartması

Konya'nın Ereğli ilçesine 12 km. uzaklıkta, Halkapınar ilçesi sınırları içerisinde İvriiz Suyu'nun kaynak başındadır. Geç Hitit dönemi eseridir. Dünyadaki ilk yazılı tarım anıtı ve dünya tarihindeki ilk yazılı kabartma kaya anıtı olma özellikleri var. Önemi, buradan gelmektedir. Aramileşmiş, Geç Hitit dönemine ait en önemli sanat yapıtlarındandır. MÖ.727-742 yılları arasında, Kral Varpalavas tarafından yaptırıldığı tahmin edilmektedir. 4.20 x 4.20 metre ölçülerinde, kaya zemin üzerine, kabartma tekniğiyle yapılmıştır. Aynı zamanda, Asur ve Frig etkileri de görülmektedir. Tuvana krallığından, günümüze gelebilmiş bir eserdir. Tuvana krallığı; başkenti Ereğli olan ve ön Hititler tarafından kurulan bir krallıktır.

Anıtta; bölgenin kralı Varpalavas ile Tarhundas tasvir edilmiş. Tarhundas; krala göre daha büyük ölçüde, ellerinde üzüm salkımı ve buğday başaklarını tutuyor. Kral ise, daha küçük ve dua eder durumda tasvir edilmiş. Tasvirdeki objelerin giysileri; geç hitit sanatının özelliklerini yansıtmakta. Her iki figürün arasında bulunan, hiyeroglif yazıda: "Ben hakim ve kahraman Tuvana Kralı Varpalavas; sarayda bir prens iken, bu asmaları diktim, Tarhundas onlara bereket ve bolluk versin" yazılıdır.

Kral Varpalavas; yöredeki hitit ve luwi kökenli halk için, bu anıtı yaptırırken, tanrı ve kral ilişkilerini simgesel olarak gözler önüne sermiştir. Ayrıca, anıt dönemine ait olarak, burada yetiştirilen üzüm ve buğday hakkında bilgi vermesi bakımından ilginçtir.

kaynak:

<http://www.konya.gov.tr/ivriz-kaya-aniti>

İVRİZ KAYA KABARTMASI

Geç Hitit Krallık Çağı (M.Ö. 1180-700) dönemi kabartması olan anıt İvriiz Çayı'nın kenarında bulunan bir kaya kütesinin ön yüzüne M.Ö. 800 yıllarında Tuvana krallarından Warpalavas tarafından yaptırılmıştır.

Aramileşmiş Geç Hitit sanatının en önemli yapıtlarından olan anıt 4.20x4.20 m. ölçülerinde olup, aynı zamanda Arami, Asur ve Frig etkilerinin görüldüğü Tuvana Krallığı'ndan günümüze gelebilmiş önemli bir eserdir.

Anıtta, Fırtına Tanrısı Tarhundas ile bölgenin kralı Warpalawas tasvir edilmiştir. Krala göre daha büyük ölçülerde tasvir edilen Tarhundas, ellerinde başaklar ve üzüm salkımı tutmaktadır. Böylece Tarhundas'ın aynı zamanda bolluk ve bereket tanrısı olduğu da anlaşılmaktadır. Tanrının karşısındaki kral ise daha küçük ve dua eder durumda tasvir edilmiştir.

Kabartmada "Ben hakim ve kahraman Tuvana kralı Warpalawas. Sarayda bir prensken, bu asmaları diktim. Tanrı Tarhundas onlara bereket ve bolluk versin." cümleleri yer almaktadır.

bir avuç vecize yahut gönül yakan sözler

• Her şey demiyorum. Ama keşke bazı şeyler filmlerdeki gibi olsa...

• Ve ben;
Birine sevdiğimi söyleyebilmek için o kadar çok bekledim ki sevdanın manasına küstü zihnim!

• Yüreğlerimiz yangın yeri. Sen ahretimizi ateş eyleme ya Rabbi!

• Öldüğün kadar yaşarsın bu dünyada! Ağladığın kadar güler, nefret ettiğin kadar sevilir...

• “Rüyada dahi ağlamak” kederin, hüznün ve yalnızlığın son demi olması...

• Ağlayanlar “ağlamak” nedir bilmeyenlerin de dertlerini yüklenirler.

• En kötü kölelik “hürriyet” kisvesine büründürülendir.

• Çünkü şiir olmadan insan acıyor...

• Beni sevdalandım sanıyorlar. Tam aksine sevda/sızım! Bu sebeptendir gönül sızım...

• Öyle bir gurbetteyiz ki; vatan bir kuş uçumluk mesafede. Ama ne karnat çırpacak takatimiz ne de alıp götüreceğiz bir rüzgârımız var.

• Sen ve ben iki ayrı deniz gibiyiz. Dalgalanıyorum hayatın "sen" şerefine...

• Gönülümde, hep bir gitmeler... ama sen gel!

• Dermansız dertten, ve dertsizlikten sana sığınırım.

• Yağmak isterdim; aşk olup, âşıkkların saçdiplerine...

• Yaşlanmak, yaşamak değil yaşanmaktır.

• Kendi benliğimin acemisi gibiyim.

• Yaşamak yanmaya benzer. Yaşlandııkça erirsin.

• Biz şairiz azizim. Kelimelerimize duygu gözlerimize yaş kaçır çoğu zaman.

• Yüreğlerde başlar her şey. Ve ilk yüreğlerde biter.

• Bakan bir köre benziyorum. Bakıyorum kadınlara. Ama senden başkasını göremiyorum!

• Biz derdimizden şair olduk azizim.

• Sevdiğime mi benzedim, bana benzeyeni mi sevdim bilmiyorum. Ama ben hiçbir zaman onun kadar zalim olmadım.

muhammet baran
aslan (baranî)

yapboz

Tut ellerimi
Tamamlanmamış bir yapboz gibiyim
Yazıp yazıp siliyorum,
yapıp yapıp bozuyorum
Ama ne yaparsam yapayım,
Birleştiremiyorum parçaları
Toparlayamıyorum kendimi
Tut ellerimi
İşte o zaman
Tamamlanırım belki..

meryem tekin

yapboz

ben senin dudaklarındayım

Karlı kızıl bir İstanbul gecesi,
Dışarda zehir zemberek bir soğuk.
Bir yanda fısıldayan rüzgar sesi,
Bir yanda ağaçlar, gölgeler boğuk.
Aylardan dolunay, ay tam da yerinde
Yani boğazın pembeleştirdiği
Pamuk şeker bulutların üzerinde,
Ben senin dudaklarındayım.

Saat seni ben geçe
Ellerini tutmuşum,
Gözlerim gözlerinde
Zamanı durdurmuşum.
Zaman zamanımızın çok ötesinde
Ya da gerisinde,
Ben senin dudaklarındayım.

Kar taneleri ateş rengi saçlarının üzerinde,
Bakırdan gözlerin saçlarının renginde
Ve yanan yüreğim üşüyen ellerimde
Ben senin dudaklarındayım.

22.01.2022

oğuzhan gazi okumuş



ayşegül hezer



lafigüzaf

Doğuştan gamsız değilimdim elbet ki
İşte buna emin olabilirsiniz azizim
Her şeye o kadar önem vermiştim ki zamanında
Artık hiçbir şeye verecek önemim kalmamıştı cebimde
Ben büyüdüm elbet, pek çok tecrübe biriktirdim
Bunlar en büyük servetim oldu (!) yerseniz
Ama duygular hep ketüm, duygular hep bir fakir
Ayık gezemeyecek kadar çok içip
Sarhoş olamayacak kadar çok düşünüyorum
Zihnimde binbir gece masalları en içten

Kapadım gözlerimi geceyi selamlıyorum
İlhan Berk'e gıpta ediyorum, bakınız
Nasıl da yakıyor güneşi!
Neco - Seni Bana Katsam
Bir bardak, bir bardak daha
Şimdi bir garip, avareyim sokaklarda
Banu - Ölsem De Kalsam Da Bir
Ayaklarım benim kontrolümde değil
Anlatılacak çok şey var amma
Anlatsam anlayacak mısınız,
Gündüz vakti tanımadığım sokakların
Gece her parseliyle nasıl hısım olduğumu?

olgun özkan

nazım hikmet'in "yaşamaya dair" şiirinden esinle

Yaşadım diyebilmen için ölümüne sevilecek
Bu dünya ve günü geldiğinde
Bütün pişmanlıklar terk edilecek
Kaygısız korkusuz ve memnuniyetle
İyi ki yaşadım denilecek
Ve sessiz sedasız çekilip gidilecek.

03.11.2021

oğuzhan gazi okumuş

yaşamaya
dair

yaz yare böyle

seni bulurum köy türkülerinde
sevdiceğim
ezgiler bir bir akarken
huzurlu kollarında olurum birden
incecik
rüzgar eser bir yandan
kokun...
kokun kavurur içimi
koynundayım sanki
her hece bir saç tanesi.

ilker keleş

yaz
yare
böyle

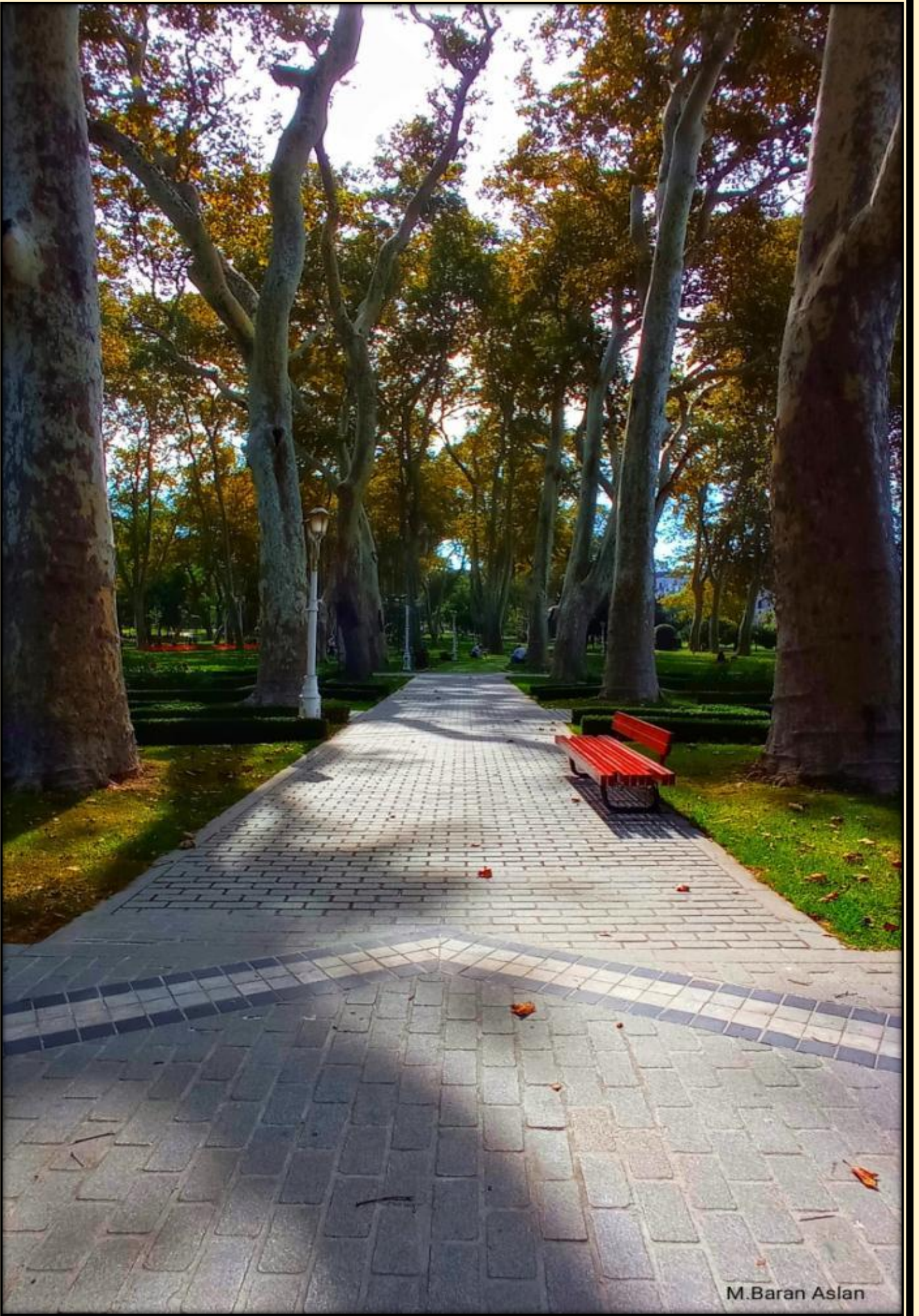


m. baran aslan





m. baran aslan



aşk hastalığı

Aşk sarhoşluğu var ruhumda

Çünkü dünyamda elini attığın toprağım senden önce görmemiş baharı

Bilememiş senden önce bahar kokusunu , kuşların ötüşünü

Sorarsan vücuduma hepsi senden önce bir tür kirlilik

Yangın var ruhumda

Çünkü elinin değdiği her zerremden mahrum bıraktın kendini

Bedenen uzakta olsanda seni gözümün önüne getiren

Kalbimin derinliklerinde sakladığım senden bir parçayı yok ettin

murat çakmak

aşk
hastalığı

zincirleri kır azat et beni

Her nefeste seni resmediyorum
Dalıp kalıyorum engin maviye
Hasbıhal ediyorum uçan kuşlarla
Dilek tutuyorum bir gün mutlaka

Uzun bir rüyasın bitmez tükenmez
Avucumda dua olup birikiyorsun
Hangi asırdayım bu bir kâbus mu?
Tövbe tutmuyor ki senli özlemim

Gerçekte bir tane bin hayal gibi
Ruhum karışıyor sayamıyorum
Nasıl bir düşün uyanamıyorum
Kurgular kurdeşen dökülüyorum

Nerden nasıl düştüm ben bu kuyuya
Tutkulu hem ruhum hem de yüreğim
Kör düğümle düğümlenip kalırım
Gidip geliyorum aynı noktaya

Venüs'ün soyundan bu kadar güzel
Eros'un büyü mü tanrım bu kapsam
Ya kavuştur ya da bitsin bu azap
Zincirleri kır azat et beni

cemal karsavran

mustafa'm

Sen gelmeden, kokun düştü
Yastığına, yorganına
Özlemler, hasretler odanda
Boş çerçeveser seni bekler
Mustafa'm
Heyecanlar asılı duvarda
Emeklemeni ister annen,
Emzikler, çingiraklar
Neşeyle odanın bir kenarında
Anasının kuzusu, bıdığım
Gülücükler kondur yüzüme,
Hiç solmayan çiçekler açsın
Yaşamıma
Neşe getir, huzur getir,
Bereket getir,
Ayağının tozuyla
Bozsun sesin,
Evimizdeki sonsuz sessizliğı

2016

rıza yılmaz

mustafam

29.11.22

Duygu çöplüğü bu yapraklar
Alabildiğine yazdığım şu mısralar
İçime atamadıklarımı
İçimde tutamadıklarımı
Hiç söyleyemediğim şarkılarımı
Umarsızca giden sevgiliye
Cesurca haykıramadılarımı
Çocukların bir bir öldürüldüğü şu düzene
Çıkaramadığım korkak isyanlarımı
Sensizliğimle başbaşayken ben
Dökemediğim gözyaşlarımı
Anlattığım bu defter.

meryem tekin

29.
11.
22



ayşegül hezer





ayşegül hezer



“tablolar gerçeklerden çalar”

gelsin bahar!

ey yolcu!
içinde bir serap var
asla kaybolmuyor...

ey yâr!
hiç insafın yok mu senin?
müjgânınla vuruyorsun!...

ey hayat!
yok mu heybende mutluluk?
şairler de nasiplensin...

ey güneş!
göster marifetini artık
ışısın kararmış kalpler!...

ey umut!
gölge gibi sâdık ol
ay kadar güzel...

ey gafil!
öyle bir ağla ki gafletine
gelsin Doğu Türkistan'a bahar...

hızır irfan önder

ISSIZ

Vatanımın içinde
Yalnızlık memleketindeyim
Vatanım ıssız benim
Kurtlar, çakallar
Hakimiyet sürüyor
Bir başıma bir savaştayım
Issız adada yaşam sürüyorum
Etimi kemirmek isteyen
Yamyamlarla savaşıyorum
yunus emre bal

ISSIZ

çağlara inat seveceğim seni

Sen bu kadar güzel olursan kadın,
Ve yüreğime yazılmazsa adın,
Çağlar ötesinde duyulmaz feryadım.
Hiçbir anlamı kalmaz yaşamamın.
O yüzden,
Cana yoldaş edeceğim ismini,
Çağlara inat seveceğim seni.

26.08.2021

oğuzhan gazi okumuş

çağlara

inat

alinko bozyazı bizim

Bozyazı teke düzü
Gelsin görsün o yar bizi
Çok geç kalmasın gelsin
Sevindirsın yar bizi
Bizi bizi bizi bizi
Sevindirsın yar bizi

Bozyazı dere başı
Kızlar pişirsın aşı
Yaktı kavurdu beni
O yarin kara kaşı
Kaşı kaşı kaşı kaşı
O yarin kara kaşı

Alinko Bozyazı bizim
Ne kara benim yazım
Nazlı yari görünce
Tutmuyor benim yüzüm
Vay yüzüm yüzüm yüzüm
Bağlandı benim gözüm

aşık hasan elalmış

alinko



ezel
amaç





ezel
amaç



haliç'teki ayak

küçük bir ateş yanıyordu
ismi yoktu
ayakları vardı yalnız çıplak
ateşe tutuyordu
dayamıştı Haliç'e sırtını
göğe haykırıyordu
kimse duymuyordu
akıp giderken İstanbul
ateş
rüzgarı
söndürüyordu.

ilker keleş

haliçteki

ayak

ay ışığı

Yalnızım, sonunu bilmediğim bir yol,
Üstümde bilmediğim yorgunluk
Anlamsız bir kırgınlık
Üstüne basıp geçemediğim gurur.
Yine de özler gibiyim.
Sen, sen benim ilk şiirim 17 yaşımsın.
Ya o kahverengi gözlerin kalbime bıçak.
Gülümse biraz, niyetim seninle yaşayıp
Yine seninle yok olmak.
Ay ışığında kaybolmak.

eylül tuna

ay ışığı

düş denizi

Maviliklere oltasını atmaya görsün güneş
kör bir bıçak saplanır kalbimin orta yerine
martı olasım gelir, balık olasım gelir
ya da geçip bir vapurun ahşap dümenine
bir deniz perisinin düşlerine
düşeş düşesim gelir

İyot kokusudur bizi çeken düşler denizine,
yanıktır içimiz en az dışımız kadar
yılğınız bıkkınız
dalyanlarına çarpmaktan hayat hengamesinin
terlese bari göğün göğsü
dökülse serin teri rahmet diye üzerimize

gözyaşıdır balıkların her gün yeni ağlardan süzülen
bizim gibi ve biz sınırlandırılmış sevinçlerimizle yetinenleriz
yorgun durgun dururuz daima
bir acı söz okunun dokunuşu bile yetiyor sinemize
bu yüzdendir sızmışız akmışız biz de bu esrikler denizine

mehmet şirin aydemir

düş
denizi

black

Entonces pasó; lleno de coraje y odio y de los peores pensamientos que tuve en mi vida encontré el valor necesario y me di cuenta que estaba haciendo el mejor viaje de mi vida, el viaje que muchos anhelan y a veces el que desean con toda su alma, afortunado? no lo sé pero a mí alrededor tenía la vista más hermosa que mis ojos habían visto jamás, los pajaritos cantando por doquier, las mariposas que merodeaban por las flores con sus colores tan vivos y como olvidar el sol! el sol que iluminaba mostrando el más bello resplandor; de pronto volví en mí y fué entonces cuando me di cuenta: haber llegado al cielo fue el mejor viaje de toda mi vida!



siyah

Sonra oldu; öfke, nefret ve hayatımdaki en kötü düşüncelerle doluyken cesaretimi topladım ve hayatımın en iyi yolculuğunu yaptığımı fark ettim, birçok kişinin özlemini çektiği ve bazen tüm ruhlarıyla dilediği bir yolculuk, şanslı mıyım? Bilmiyorum ama etrafımda gözlerimin şimdiye kadar gördüğü en güzel manzara vardı, her yerde öten kuşlar, canlı renkleriyle çiçeklerin etrafında dolaşan kelebekler ve güneşi nasıl unutabilirim! En güzel ışıltısıyla parlayan güneş; aniden kendime geldim ve işte o zaman fark ettim: gökyüzüne ulaşmak hayatımın en güzel yolculuğuydu!

alejandra castillo

saliha

Sabah bülbüller öter dalında
Ağaçlarda açan pembe çiçekler hediyem olsun taç ile başında
Leylaklar mis kokuyor, sen hep gül diye
İnan sen gülden de güzelsin
Hayat varlığınla rengarenk olurken
Ay yüzlü arkadaşım kimselere söyleme seni şiirler kıskanır.

Değerli arkadaşım Saliha İnan'a hitaben...

birsen eker

saliha

sancılı yıllar kara sayfaların arasından kanar

Karadeniz coşkun ve hırçın döver kıyıları
Gözü pek zeki çevik çalışkandır kadını erkeği
Denize dik bakar evleri; engebeli ve de sarptır
Bereketli, merttir doğa; yayla, çaylık, fındık, dere

Kuzeyin çocukları erken büyür; akşam erken olur
Gün batınca güneşe; kar yağınca bahara hasrettir
Kızları küçük yaşta al duvak, erkeklere gurbet görünür
Oynayanları izler; kapı aralığından yaşarlar çocukluklarını

Kadın erkek çalışır üretir cennet yapar gittiği yeri
Kıvrak zekâlıdır becerikli asi inatçı iş kaçmaz ellerinden
Gelir gider dengesinde keseri hep kendine keser
Zaman zaman sert mizaçlı olsa da esprili ve naiftir yüreği

Gün gelir mal mülk itibar servet her şeyleri olur
Yüzleşirler elbet bir gün kendi kendileriyle insanlıkla
Duygular dile gelir sorgular seni beni onu yargılar
Ah eder kadere gelmişe geçmişe geleceğe ona buna

Yorgundur Karadeniz, Karadenizli; yıllar içinde
Özlemler, hasret ve sevgilerin yaralarına tuz basarlar
Erkekler içlerine akıtırlar gözyaşlarını içten içe sinsice
Kadınlar mutfak köşelerine sızım sızım içlice

An gelir şeytan dürter sevisiz kabuklaşmış yarayı
Her birileri uzanılan ele söylenilen söze muhtaç
Gizliden gizli yaşarlar aşkı korkak, çılgın ve delice
Sancılı yıllar kara sayfaların arasından kanar

cemal karsavran

ben

Ben mükemmelim
Çünkü
Mükemmel olmadığımı
Biliyorum

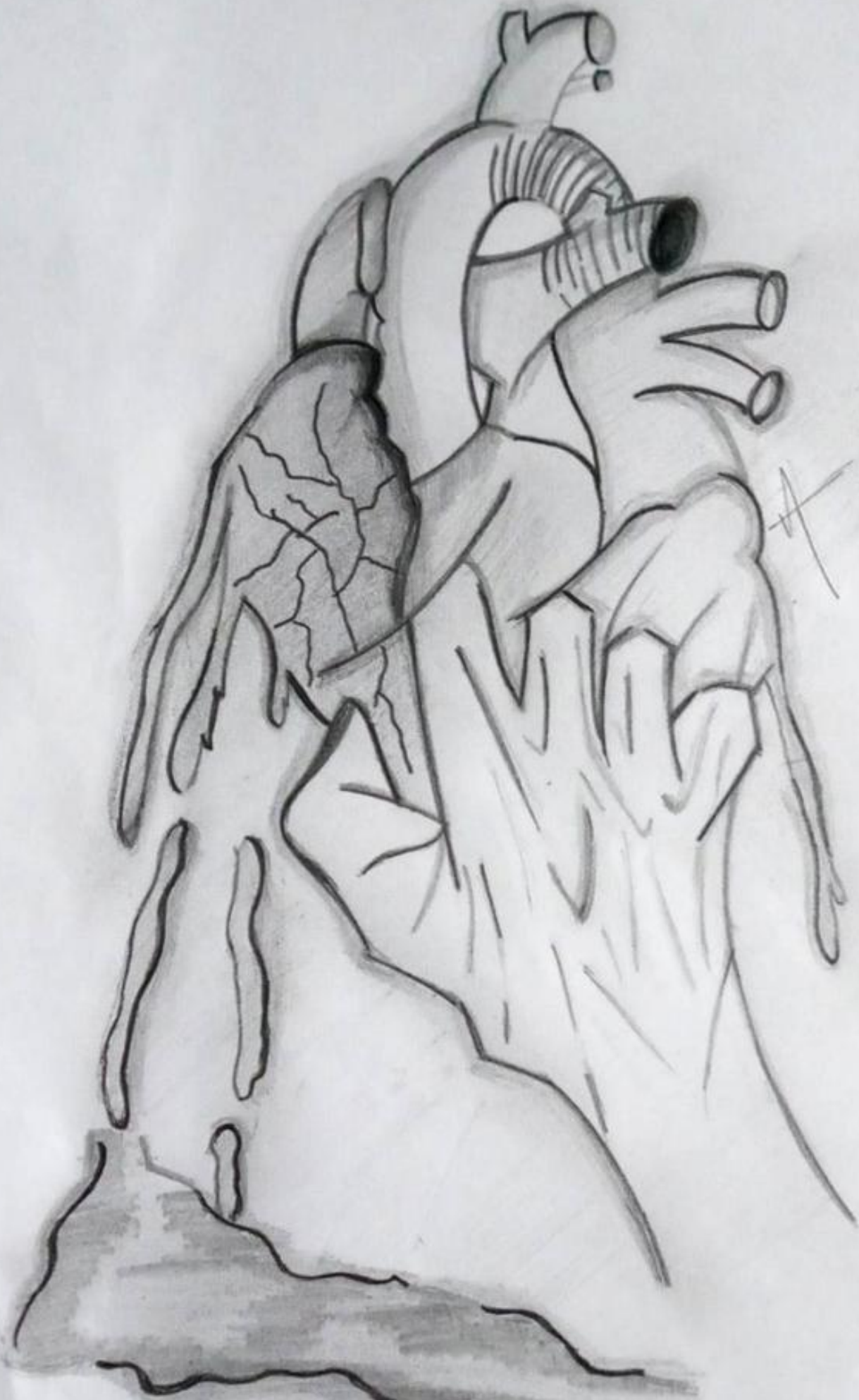
Ben mutlak gerçeğim
Çünkü
Bir yalancı olduğumu
Biliyorum

yunus emre bal

ben



alejandra c.



gelmesem

Ben sana gelmesem diyorum bu aralar,
Çok yoruluyorum, evinin yokuşunu biliyorsun.
Kan ter içinde kalıyorum, üşüyorum, ıslanıyorum
Sen de görüyorsun.
Ben sana gelmesem diyorum bu aralar,
Kış geldi, geceler çok karanlık artık,
Sokaklar da çok tehlikeli olmaya başladı
Sen de yaşıyorsun.
Derslerim de iyi değil,
Artık eskisi gibi zamanı da yönetemiyorum.
Notlarım da öyle söylüyor
Sen de duyuyorsun.
Yani aslında ben sana gelmesem diyorum bu aralar
Ama...
İşte Allah kahretmesin ki hep bir ama var.
O ama bana hep aynı şeyi düşündürüyor:
Gelmesem ne anlamı kalır sevdanın,
Ne anlamı kalır kavuşmanın, vedanın,
Ne anlamı kalır sevmenin, sevişmenin,
Küsmenin ve barışmanın.

1.06.2022

oğuzhan gazi okumuş

“0”

yağmur yağar Kadıköy’de
gözlerin ıslanır
göz kırpar Ayasofya
Süleymaniye
Topkapı.
ıslanmaz şarkı söyleyenler
korur İstanbul onları
haykırsınlar diye
gökyüzüne
o’nun
adını.

ilker keleş

“0”



eylül tuna



yusuf has hacip'ten seçmeler (kutadgu bilig)

Meniden türemiştir özün ben deme
Ben dersen işte mevkin bellidir

Yakın birini istiyorsan eğer kendine
Kendinden yakını yoktur sözün kısası

Ender bulunan insan değil insanlıktır
Kişi az değil kişilik azdır

Bir işi iki kişiye söylemesin dilin
Yapılan kalır bozular işin

Dönek ve deli devlete gönül bağlama
Dolunay gibidir bu devlet yine küçülür

Gönül kimi severse onun kusuru erdem olur
Bütün ters işleri düz eksiği tam olur

Bilgisiz yer bulursa eğer başköşede
Başköşe eşik olur eşik başköşe

Eğer bir bilgeye eşikte yer düşerse
Eşik başköşe olur başköşeyse eşik

Beye yakın durma ya da taşan ırmağa
Ey dürüst kaplı hisara yakın durma

Kendine çok güvenen boş bulunur
Düşman geldiğinde önce aymazlar ölür

Ortak işe girme mal yatırma
Pişman olup kızıl rengini sarartma

neyzen tevfik'ten seçmeler

Türkü yine o türkü sazlarda tel değişti
Yumruk yine o yumruk bir varsa el değişti

Kimi alçak kimi hırsız kimi deyyus dediler
Bizdeki kayda göre şimdi o mebus dediler

Bu siyaset bu saltanat bu niřan
Avlanan vicdana bir kanlı kapan

İlmi fenni mantığı felsefesi
Buralarda yoktur ki çıksın sesi

Ben sana bok demem
Boklar duyar ar eder

Sen sade beş vakitte ararsın Allah'ını
Ben her zaman onunla emin ol beraberim

Devrin siyaseti pek saçma sapan
Piřirdięi pazarlıklar pek yavan

Boş kafa gezdiren seyyahlar gibi
Keřkülünün delik çıkmasın dibi

Es kaza bir lokma et yersem hayalen vergici
Rüzgar altından geçerken zartamı koklar benim.

derleyen: demirhan atilla

elalmış her gün yazar

Aman güzel aman
Burada geçmiyor zaman
Çok bekledim gelmedin
Yok mu sende din iman

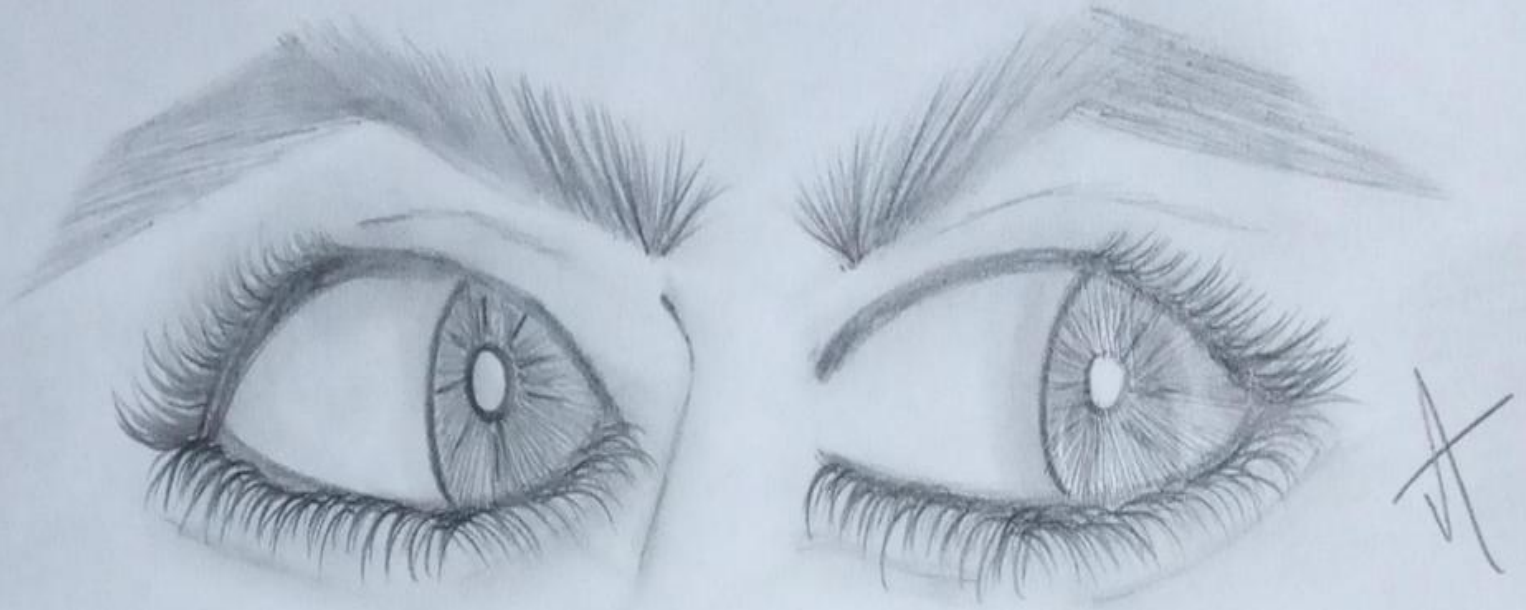
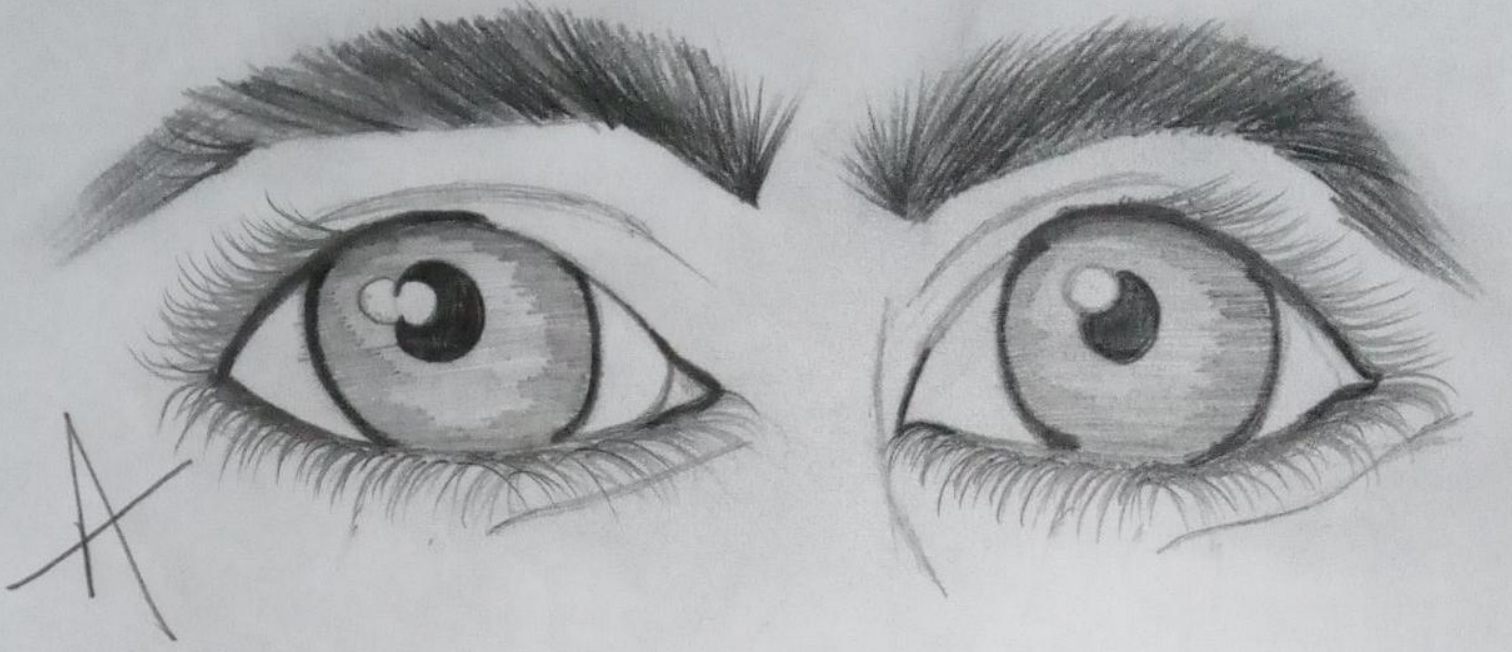
Yaktın sevgilim beni
Verem ettin sen beni
Acılı günlerimde
Yetim bıraktın beni

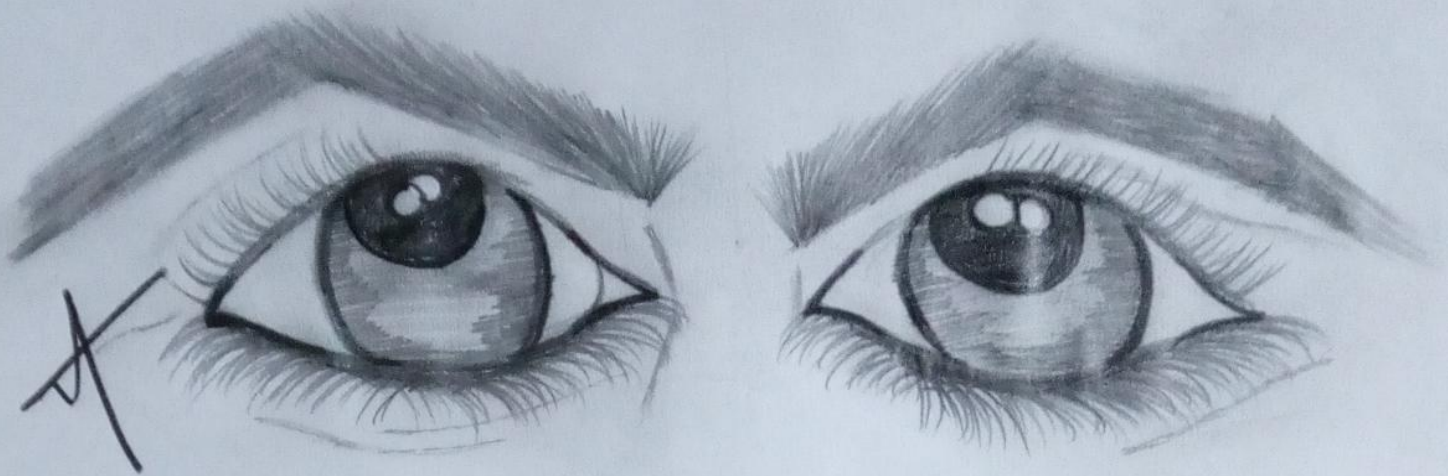
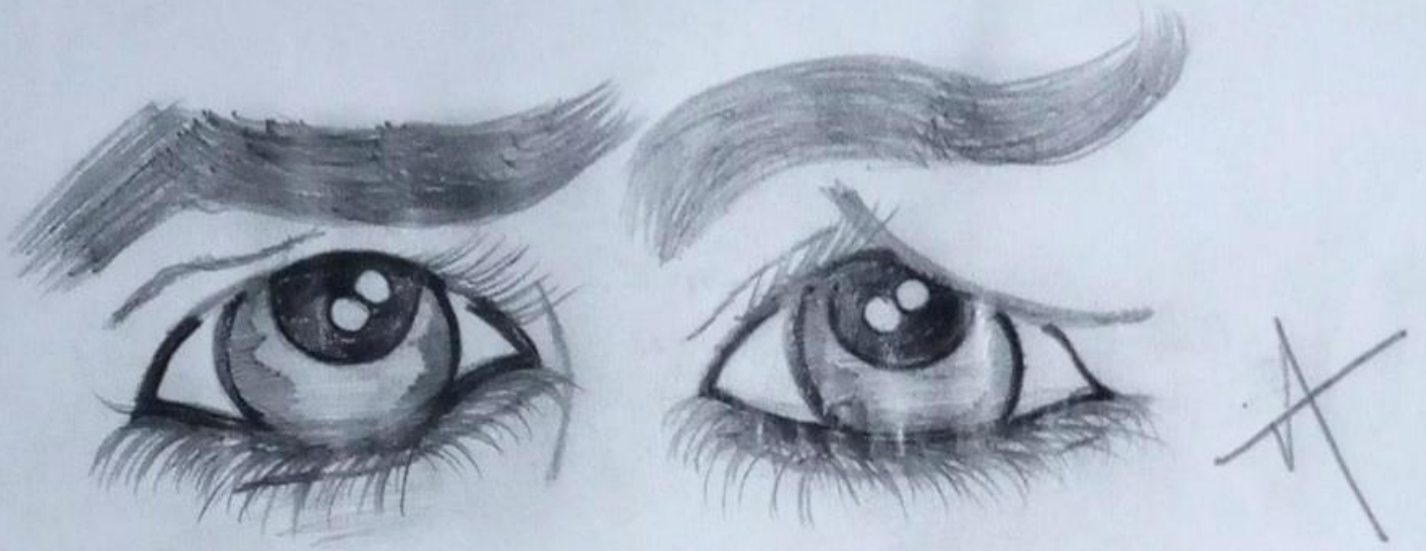
Ayrılmak istemem senden
El mi çektin sen benden
O mesut günlerimizi
Unutamıyorum ben

Elalmış her gün yazar
Yarsız dünyada gezer
Bitmez tükenmez geceyi
Yarıda bırakıp gezer.

aşık hasan elalmış

alejandra c.





(kitapları temin edebilmek için görsellerin üzerine tıklayabilirsiniz.)

bir faniden dem samet apaydın

“Benden kafiye dolu dizeler bekleme
Uyak nedir bilmem
Divan edebiyatı falan hiç anlamam
Hece veznide neymiş
Redif,uyak,nazım o olaylara Fransızım
Ben geldiği gibi yazarım içimden
Hem dilin hiç ölçüsü olur mu
Metre alıp mı ölçtün be adam
Yaz nasıl yazarsan şiirlerini
Hem ne olmuş sanki böyle yazıyorsam
Sanki idamlık mahkûmum yargılıyor beni
Şiirde düzen olmaz düzenli değilse hayatın
Hani hayatın ön sözüydü şiir
Ne değişti şimdi üstad?
Şiir mi?
Şair mi?”

Bir Faniden Dem

Samet Apaydın

şiir çeşmesi birsen eker

Şiir Defteri Yayınları aracılığıyla çıkan kitap, birbirinden değerli 13 yazar yer alıyor

“Bizler, şiire sevdalı şairler olarak, yüreğimizden yüreğinize yol olmaya, sustuklarımızdan sustuklarınıza şiirlerimizle ses olmaya, unutulmuş sevdalara, kırılmış gönüllere, terk edilmiş duygulara gönül pınarlarımızdan, şiir çeşmemize akıp gelen şiirlerimizle can vermeye, derman olmaya geldik...

Yolu şiir çeşmesinden geçen dostlara selam olsun...”

BİRSEN EKER

Resimleyen: Rümeyza Özuslu

Yazarlar: Asya Nur Şener, Ayşegül Ayaz, Birsen Eker, Guzin Arslan, Ramazan Eren, Mürvet Kahyaoğlu Şensoy, Sabire Kahyaoğlu Kaya, Seval Ünver, Sibel Kaya, Hüseyin Abi, Onur Berkay Çam, Zilan Çelik Sefa Sami

Derleyen: Birsen Eker

Şiir Çeşmesi



ŞİİR DEFTERİ SANAT

82 YAŞINDAKİ BOZYAZILI HALK ŞAİRİ
HASAN ELALMIŞ'TAN
TÜRKÜLER ŞİİRLER



Gel Benim Sevgili Yârim

derleyen: İlker Keleş

İlker Keleş Yayınları

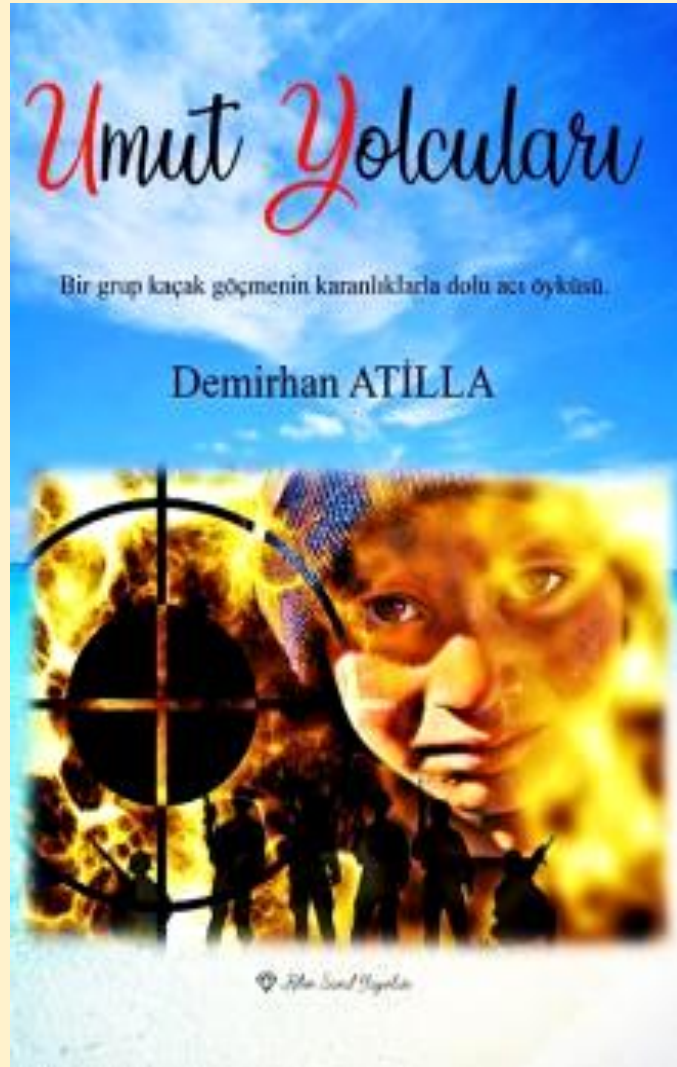
türküler şiirler
aşık hasan elalmış

Dergimizin keşfedip edebiyat dünyasına kazandırdığı 1939 doğumlu Halk Şairi Hasan Elalmış'ın yüzlerce türkü, şarkı, ninni, şiirini bulacaksınız bu kitapta.

“Türküçüler tıkanı, onlara yol açmak istiyorum” diyen ozanın yüzlerce eseri halen okunmayı, bestelenmeyi bekliyor...

umut yolcuları
demirhan atilla

Nikolas, Daniel ve arkadaşları Kenya iç savaşından kaçarlar; Yusuf, Muhammed ve Salih ise Afganistan'daki Amerikan bombalarından kurtulmak isterler. Bir kaçakçılık çetesi aracılığıyla Batı Avrupa'ya doğru Umut Yolculuğuna çıkarlar. Ne var ki, yollarda PRS ajanları ve göçmen düşmanı çeteler kol gezmekte; Meriç Nehri ve Ayvalık Sahillerinde ölüm çanları çalmaktadır. İnandırılması güç, ülkeler arası karanlık planlarla dolu, acı bir yolculuk öyküsü onları beklemektedir.



15. sayımızda görüşmek üzere!



sosyal medya hesaplarımız:
(hangisine gitmek istiyorsanız üzerine tıklayabilirsiniz)



her türlü eseriniz için:

